

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ПСИХОЛОГІЇ, ІСТОРІЇ ТА СОЦІОЛОГІЇ
КАФЕДРА ПСИХОЛОГІЇ

ЗВ'ЯЗОК ВЛАСТИВОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ З ПРОЯВАМИ
ПСИХОСОМАТИЧНИХ РОЗЛАДІВ

Кваліфікаційна робота (проект) для здобуття вищої освіти «магістр»

Виконала здобувачка 07-131Мз групи
Другого магістерського рівня
Капустіна Віолетта Володимирівна
Спеціальності 053 Психологія
Освітньо-професійної програми «Психологія»
Капустіна Віолетта Володимирівна
Керівник: к. психол. н., доцент
Шелестова Олена Вікторівна

Івано-Франківськ, 2025

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ВПЛИВУ ОСОБИСТІСНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ НА ПСИХОСОМАТИЧНІ РОЗЛАДИ	7
1.1..Психосоматичні розлади: поняття, причини та механізми розвитку	7
1.2. Особистісні риси як фактор ризику розвитку психосоматичних розладів	11
1.3. Психологічні підходи до пояснення зв'язку між особистісними характеристиками та психосоматикою	16
Висновок до розділу 1	19
РОЗДІЛ 2. ЕМПІРИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ОСОБИСТІСНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ НА ПСИХОСОМАТИЧНІ РОЗЛАДИ	21
2.1. Організація та методологія дослідження	21
2.2.Аналіз взаємозв'язку між особистісними рисами та схильністю до психосоматичних розладів.....	26
2.3. Інтерпретація отриманих результатів та рекомендації щодо профілактики психосоматичних проявів	45
Висновок до розділу 2	52
ВИСНОВКИ	54
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	57
ДОДАТКИ	64

ВСТУП

Актуальність дослідження. У сучасному світі стресові фактори дедалі більше впливають на психоемоційний стан людини, що може призводити до виникнення психосоматичних розладів. Психосоматика як напрям науки досліджує взаємозв'язок між психологічним станом людини та її соматичним здоров'ям. Особливості особистості відіграють важливу роль у формуванні психосоматичних проявів відреагування стресу, визначаючи рівень стресостійкості, схильність до тривожності, підвищеної емоційності, дратівливості. Дослідники відзначають, що особи з високою емоційною чутливістю та схильністю до негативного мислення частіше страждають від психосоматичних захворювань, таких як гіпертонія, виразкова хвороба, бронхіальна астма та серцево-судинні патології.

Важливим аспектом розвитку психосоматичних порушень є механізм взаємодії психологічних та фізіологічних факторів. Дослідження показують, що хронічний стрес сприяє порушенню гормонального балансу, зміні функціонування нервової системи та зниженню імунітету. Це, своєю чергою, спричиняє розвиток або загострення соматичних захворювань. Значну увагу приділяють ролі когнітивних установок і стратегій подолання стресу. Люди, які використовують конструктивні способи реагування на стрес, рідше стикаються з психосоматичними проблемами, тоді як уникання проблем або їх ігнорування може лише посилити негативний вплив на організм.

Окрему увагу дослідники приділяють ролі дитячих психологічних травм у розвитку психосоматичних розладів у дорослому віці. Наприклад, О. Адамова [1] у своїй роботі наголошує, що наслідки психологічних травм можуть проявлятися через соматичні симптоми навіть через десятиліття після пережитих подій. С. Бондаревич та Т. Слюнкіна [3] досліджували вплив негативної «Я-концепції» на розвиток психосоматичних розладів і виявили, що низька самооцінка та високий рівень самокритичності підвищують ризик виникнення хронічних соматичних захворювань. Також К. Бондарчук [5] у своїй роботі аналізував психологічні

чинники психосоматичних порушень у студентському віці, визначаючи, що нестабільність емоційної регуляції є одним із ключових факторів ризику.

Серед методів профілактики та корекції психосоматичних розладів велике значення мають психотерапевтичні підходи. Когнітивно-поведінкова терапія спрямована на зміну деструктивних переконань і розробку адаптивних стратегій подолання стресу. Арт-терапія, тілесно-орієнтована терапія та медитативні практики також широко використовуються для гармонізації психоемоційного стану. Важливим компонентом є формування навичок емоційної регуляції, що допомагає людині конструктивно реагувати на стресові ситуації та знижувати ризик виникнення психосоматичних симптомів.

Значна роль у профілактиці психосоматичних захворювань належить комплексному підходу, що включає як психологічні, так і медичні аспекти. Наприклад, дослідження В. Коваленка та О. Коваленка [19] свідчать про ефективність міждисциплінарного підходу до лікування психосоматичних розладів, який поєднує психотерапевтичні методи з медикаментозною підтримкою та фізичною активністю. Ю. Ванзіляк [8] досліджував вплив психоемоційного стану на соматичне здоров'я і підкреслював важливість соціальної підтримки у відновленні психофізіологічного балансу.

Актуальність вивчення психосоматичних розладів обумовлена зростанням рівня стресу в сучасному суспільстві, збільшенням кількості людей із хронічними захворюваннями та необхідністю розробки ефективних методів профілактики. Психосоматичні прояви часто залишаються недооціненими як у медичній, так і в психологічній практиці, що ускладнює їх діагностику та лікування. Тому подальші дослідження у цій сфері сприятимуть розробці нових підходів до діагностики, профілактики та терапії психосоматичних порушень, що допоможе покращити якість життя людей та знизити негативний вплив стресу на їх здоров'я.

Мета дослідження – проаналізувати взаємозв'язок між особистісними рисами людини та схильністю до психосоматичних розладів, а також розробити рекомендації щодо їхньої профілактики.

Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити такі **завдання**:

1. Проаналізувати наукову літературу щодо природи та механізмів розвитку психосоматичних розладів.
2. Дослідити особистісні риси як фактор ризику розвитку психосоматичних порушень.
3. Охарактеризувати основні психологічні підходи до пояснення зв'язку між особистісними характеристиками та психосоматичними проявами.
4. Провести емпіричне дослідження, спрямоване на встановлення взаємозв'язку між особистісними рисами та схильністю до психосоматичних розладів.
5. Інтерпретувати отримані результати та розробити практичні рекомендації щодо профілактики психосоматичних проявів.

Об'єкт дослідження – психосоматичні розлади як психологічне та фізіологічне явище.

Предмет дослідження – особистісні особливості, що впливають на розвиток психосоматичних розладів.

У роботі використано комплекс **методів дослідження**:

- Теоретичні методи: аналіз та узагальнення наукової літератури, вивчення концепцій та підходів до проблеми психосоматичних розладів.
- Емпіричні методи: анкетування, психологічне тестування, статистичний аналіз отриманих даних для встановлення кореляцій між особистісними рисами та психосоматичними проявами.
- Методи математичної статистики: обробка отриманих даних для підтвердження гіпотези дослідження.

Наукова новизна одержаних результатів. У дослідженні визначено нові аспекти взаємозв'язку між особистісними характеристиками та схильністю до психосоматичних розладів. Запропоновано теоретичне обґрунтування механізмів впливу особистісних рис на психосоматичний стан людини.

Практичне значення одержаних результатів. Результати дослідження можуть бути використані в медичній та психологічній практиці для розробки

заходів профілактики психосоматичних розладів. Також вони можуть бути корисними у сфері психотерапії та консультативної психології для більш ефективної діагностики та корекції психосоматичних станів.

Структура роботи. Кваліфікаційна робота складається зі вступу, двох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Загальна кількість сторінок 65, кількість використаних джерел 65, кількість таблиць 8, кількість рисунків 1, кількість додатків 5.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ВПЛИВУ ОСОБИСТІСНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ НА ПСИХОСОМАТИЧНІ РОЗЛАДИ

1.1. Психосоматичні розлади: поняття, причини та механізми розвитку

Психосоматичні розлади - це група захворювань, при яких фізичні симптоми виникають або загострюються під впливом психічних факторів. Ці розлади часто не мають явної фізіологічної причини, але можуть викликати або погіршуватися внаслідок емоційного стресу, тривоги, депресії або інших психологічних чинників.

Одним із перших дослідників, які звернули увагу на тісний зв'язок між психічним і фізичним здоров'ям, був Франц Александер, який описав роль стресових ситуацій у розвитку соматичних захворювань. Сучасні дослідження також підтверджують, що емоційні переживання можуть змінювати функціонування організму, спричиняючи фізичні розлади [12].

Науковці, такі як О. Адамова і С. Бондаревич, продовжують розвивати концепцію психосоматичних розладів, звертаючи увагу на важливість індивідуальних психологічних особливостей особистості в розвитку цих розладів. Вони підкреслюють, що різні особистісні риси, такі як емоційна нестійкість, високий рівень тривожності та низька самооцінка, можуть бути факторами ризику для розвитку психосоматичних захворювань. Психологічний стрес, пов'язаний з цією типологією особистості, може проявлятися у вигляді соматичних симптомів, таких як головний біль, порушення травлення або серцево-судинні захворювання [1; 2].

Автори в своїх дослідженнях акцентують на значенні емоційної нестійкості і її впливі на фізичне здоров'я, зазначаючи, що люди з таким типом особистості часто не здатні ефективно справлятися зі стресом, що може призвести до виникнення хронічних захворювань. Бондаревич, у свою чергу, зосереджується на важливості емоційної регуляції та адаптивних механізмів у запобіганні психосоматичних порушень, наголошуючи, що здатність адаптуватися до

стресових ситуацій безпосередньо впливає на фізіологічні реакції організму [1;2].

Психосоматичні розлади часто виникають у людей, які переживають тривалі стреси або мають незадоволені психологічні потреби. Наприклад, за даними С. Бондаревича, негативні емоційні переживання, такі як невдачі, конфлікти чи хронічне перенапруження, можуть сприяти розвитку таких захворювань, як гіпертонія, астма, гастрит та інші. Важливим аспектом є те, що багато людей, страждаючи від психосоматичних розладів, можуть не усвідомлювати їх емоційну природу, зосереджуючись лише на фізичних симптомах. Це часто ускладнює діагностику та лікування таких захворювань, оскільки традиційні медичні методи не завжди виявляють їх справжні причини [2, с.35-53].

Що стосується механізмів розвитку психосоматичних розладів, вони можуть бути пов'язані з дисфункцією нервової, ендокринної або імунної системи. Стрес, як зазначено в роботах С. Бондаревич і Т. Слюнкіної, може призвести до порушень у цих системах, що, в свою чергу, викликає фізичні розлади. Наприклад, тривалий стрес може підвищити рівень кортизолу в організмі, що знижує здатність імунної системи боротися з інфекціями та іншими захворюваннями. У деяких випадках це може призвести до розвитку хронічних захворювань або загострення існуючих проблем [3, с.386].

На думку Ю. Ванзіляка, хронічний стрес є одним з головних факторів, які сприяють розвитку психосоматичних захворювань у сучасному суспільстві. Він зазначає, що стресові ситуації, які тривають тривалий час, можуть призвести до порушень у функціонуванні різних систем організму, таких як нервова, серцево-судинна та травна. Хронічний стрес може бути викликаний різними чинниками, такими як надмірне навантаження на роботі, сімейні конфлікти, соціальна ізоляція або економічна нестабільність. Ю. Ванзіляк підкреслює, що нездатність організму ефективно справлятися з хронічним стресом може призвести до виникнення таких розладів, як гіпертонія, гастрит, синдром хронічної втоми, порушення сну та інші психосоматичні проблеми [8, с.16-52].

Психосоматичні розлади не обмежуються тільки фізичними захворюваннями. Вони можуть також впливати на психічне здоров'я людини, викликаючи депресію, тривогу або інші психічні стани. Зазначено, що люди з психосоматичними розладами часто переживають підвищену чутливість до стресових ситуацій, що може значно погіршувати їх здатність адаптуватися до змін у житті. І. Грицюк і О. Хлівна стверджують, що психосоматичні захворювання можуть бути пов'язані з високим рівнем емоційної напруги, що веде до порушень у взаємодії особистості з навколишнім світом [12].

Згідно з дослідженнями В. Бочелюка, М. Панов та Л. Спицької, роль психоемоційного стану в розвитку психосоматичних захворювань є однією з найважливіших у сучасних дослідженнях. У їхніх роботах підкреслюється важливість врахування психологічних аспектів при лікуванні психосоматичних розладів, оскільки зв'язок між емоціями і тілесними симптомами може бути дуже тісним. Це також підтверджується практикою психотерапії, де психічні розлади часто супроводжуються фізичними симптомами, що важко відокремити одне від одного [7, с.542-552].

Психосоматичні розлади є складним феноменом, який включає взаємодію між психічним і фізичним здоров'ям. Розуміння цього зв'язку допомагає розробити ефективні методи лікування, що враховують як психологічні, так і фізіологічні аспекти здоров'я. Важливим кроком у лікуванні психосоматичних розладів є вивчення індивідуальних особливостей особистості, оскільки це дозволяє більш точно прогнозувати ризики розвитку таких захворювань [52, с.248].

Відомо, що стрес і негативні емоції можуть мати великий вплив на фізичне здоров'я, і тому важливо приділяти увагу емоційному благополуччю людини. Виходячи з цього, значення психологічної підтримки та психотерапевтичних заходів у лікуванні психосоматичних розладів стає надзвичайно важливим [37].

Психосоматичні розлади є важливою темою в психології та медицині, оскільки взаємодія між психічним станом та фізичним здоров'ям має значний вплив на загальний стан людини. Причини психосоматичних розладів можуть

бути різноманітними, і кожна з них має свої унікальні механізми розвитку, що сприяють появі різноманітних соматичних захворювань. Стрес, травматичні переживання та психологічні розлади можуть викликати негативні зміни в організмі, впливаючи на нервову та ендокринну системи, що в результаті збільшує ймовірність розвитку фізичних проблем. У таблиці 1.1. наведено основні причини психосоматичних розладів, механізми їх розвитку та детальніший опис кожного з них.

Таблиця 1.1.

Причини та механізми розвитку психосоматичних розладів

Причина	Механізм розвитку	Опис
Хронічний стрес	Підвищення рівня кортизолу	Стрес впливає на нервову та ендокринну систему, що може призвести до розвитку хвороб.
Травматичний досвід	Негативні емоційні переживання	Травми можуть викликати довготривале напруження, що веде до розвитку соматичних захворювань.
Психологічні розлади	Вплив на фізичне здоров'я через негативні думки	Психічні проблеми можуть змінювати фізіологічні функції, збільшуючи ризик захворювань.

Отже, психосоматичні розлади є результатом складної взаємодії між психічним і фізичним станом людини. Психологічні фактори, такі як стрес, травма, або негативні емоційні переживання, можуть викликати або погіршувати фізичні симптоми, що вимагає інтегрованого підходу до лікування цих захворювань.

1.2. Особистісні риси як фактор ризику розвитку психосоматичних розладів

Особистісні риси відіграють важливу роль у формуванні та розвитку психосоматичних розладів. Психосоматичні захворювання виникають, коли психічний стан людини має безпосередній вплив на фізичне здоров'я, спричиняючи або посилюючи соматичні проблеми. Особистісні характеристики, зокрема типи особистості, емоційна реактивність, тривожність, самоконтроль, а також схильність до стресу можуть бути важливими чинниками, що збільшують ризик розвитку психосоматичних порушень.

Одним з основних факторів ризику є наявність певних особистісних рис, які можуть сприяти виникненню або ускладненню психосоматичних захворювань. Деякі з таких рис можуть бути як вродженими, так і набутими під впливом середовища, особистого досвіду чи стресових ситуацій. (Рис.1.1.)

Рис.1.1. Особистісні риси як фактор ризику розвитку психосоматичних розладів [37]

Тривожність і депресія є одними з найбільш поширених психічних розладів, які значно підвищують ризик розвитку психосоматичних захворювань. Люди з хронічною тривогою або схильністю до депресії часто переживають постійне відчуття напруження, що стає важким фізичним тягарем для організму. Коли організм постійно піддається стресу, рівень кортизолу, гормону стресу, залишається підвищеним. Це може спричиняти порушення в роботі серцево-судинної системи, таких як аритмії, підвищення артеріального тиску або розвиток ішемічної хвороби серця. Також тривожні розлади можуть впливати на травну систему, викликаючи гастрит, виразки або синдром подразненого кишечника. Крім того, постійне напруження може негативно позначатися на імунній системі, що збільшує схильність до інфекційних захворювань [13].

Невротизм є схильністю до переживання негативних емоцій, таких як страх, тривога, гнів і смуток. Люди з високим рівнем невротизму зазвичай переживають сильні емоційні реакції на стресові ситуації, що призводить до тривалого емоційного напруження. Цей тип особистості виявляється в підвищеній чутливості до стресу, а також у постійному переживанні негативних думок, що можуть мати прямий фізичний вплив. Постійна емоційна нестабільність у таких людей може викликати соматичні симптоми, зокрема головні болі, мігрень, порушення сну та апетиту, а також розлади травлення, такі як гастрит або коліти. Високий рівень невротизму також може призвести до проблем з серцем, підвищення артеріального тиску, а також посилення загальних хронічних захворювань, оскільки організм постійно перебуває в стані підвищеної готовності до стресу [48, с.113].

Люди з вираженими рисами інтроверсії зазвичай віддають перевагу спогляданню внутрішнього світу, часто стримуючи свої емоції та переживання. Вони схильні до збереження почуттів в собі, що може стати причиною накопичення стресу, який не знаходить виходу. Інтроверти часто замикаються у собі, намагаючись уникати відкритого вираження емоцій, що веде до тривалої емоційної напруги. Цей стрес може проявлятися у фізичних симптомах, таких як болі в спині, головні болі, порушення сну, а також проблеми з травною системою

(наприклад, здуття або запори). Відсутність можливості поділитися своїми переживаннями може призводити до розвитку психосоматичних захворювань, таких як хронічний стрес, депресія або розлади харчової поведінки [42, с.156].

Люди, які не вміють адаптуватися до змін або стресових ситуацій, можуть переживати постійне емоційне виснаження. Вони не здатні конструктивно реагувати на життєві труднощі, що підвищує рівень стресу та психічного напруження. Це може проявлятися в неспроможності впоратися з проблемами, відчутті безпорадності чи відсутності контролю над життям, що в результаті сприяє розвитку психосоматичних захворювань. Стрес, викликаний постійною боротьбою з життєвими труднощами, може призвести до хронічних болей, порушень сну, розладів травлення або серцево-судинних захворювань. Люди з такою поведінкою часто ігнорують власне емоційне здоров'я, що призводить до погіршення загального самопочуття та розвитку соматичних проблем [37].

Перфекціоністи завжди прагнуть до ідеалу, що ставить перед ними високі вимоги і часто призводить до сильного емоційного напруження. Це прагнення до бездоганності в усіх аспектах життя - від роботи до особистих відносин - може бути джерелом постійного стресу. Люди з високим рівнем перфекціонізму часто відчувають невдоволення, навіть якщо досягли значних результатів, бо їхня внутрішня вимога до ідеалу не дозволяє отримувати задоволення від досягнутого. Цей постійний стрес може викликати головні болі, розлади сну, серцево-судинні захворювання, а також проблеми з травною системою (наприклад, виразкові хвороби або синдром роздратованого кишечника). Перфекціонізм також може призвести до хронічної втоми та емоційного вигорання [28, с.383].

Люди, схильні до емоційної нестабільності, переживають швидкі та сильні зміни настрою, які можуть бути викликані навіть незначними подіями. Це постійне емоційне коливання часто викликає стрес, що може спричиняти фізичні проблеми, зокрема розлади серцево-судинної системи, порушення сну, проблеми з тиском та головні болі. Така нестабільність може також мати вплив на імунну систему, збільшуючи ризик інфекційних захворювань. В умовах постійних

емоційних змін організм не встигає відновлювати свої ресурси, що призводить до хронічного стресу і розвитку психосоматичних розладів [32].

Люди з високим рівнем ригідності мають труднощі з адаптацією до змін, що може призвести до переживання сильного стресу в ситуаціях, які вони не можуть контролювати. Вони часто відчують незадоволеність і тривогу через непередбачуваність або необхідність змін. Ця ригідність може призвести до розвитку соматичних проблем, таких як головні болі, болі в м'язах, а також розлади травлення або серцево-судинні захворювання. Нездатність змінити свою точку зору або спосіб реагування на життєві виклики є важливим фактором ризику для розвитку психосоматичних розладів [32].

Люди з низькою самооцінкою часто відчують себе неповноцінними, що призводить до високого рівня тривожності та стресу. Вони можуть сумніватися у своїх силах, переживати відчуття безпорадності перед труднощами життя, що сприяє розвитку депресії та психосоматичних захворювань. Відсутність впевненості в собі і схильність до самокритики можуть підвищувати рівень стресу та призводити до проблем з організмом, таких як порушення сну, хронічні болі, порушення роботи серцево-судинної або травної системи. Високий рівень тривожності, що пов'язаний з низькою самооцінкою, є серйозним чинником ризику для розвитку психосоматичних розладів [15, с.118-122].

Особистісні риси відіграють важливу роль у формуванні психосоматичних розладів, оскільки вони визначають, як індивід реагує на стресові ситуації та як він управляє емоціями. Вивчення цих рис дозволяє не лише зрозуміти механізми психосоматичних порушень, а й розробити стратегії їх профілактики та корекції. У таблиці 1.2. представлено різноманітні особистісні риси, які можуть бути факторами ризику для розвитку психосоматичних розладів, та їхній вплив на фізичне здоров'я.

Таблиця 1.2.

Особистісні риси як фактор ризику розвитку психосоматичних розладів

Особистісна риса	Вплив на психосоматику
Емоційна нестійкість	Вищий ризик розвитку тривожних розладів, депресії, головного болю, шлункових проблем.
Низька самооцінка	Спостерігається більший ризик виникнення депресії, тривожності, порушень у роботі травної системи.
Тривожність	Підвищує ймовірність розвитку серцево-судинних захворювань, гастриту, астми, порушень сну.
Депресивні риси	Ризик розвитку психосоматичних захворювань, таких як хронічний біль, головний біль, порушення травлення.
Схильність до стресу	Підвищений ризик розвитку гіпертонії, серцево-судинних захворювань, порушень травлення та імунної системи.
Низька емоційна регуляція	Спостерігається підвищена ймовірність виникнення хронічних болів, стресових розладів, порушень серцевої діяльності.
Ригідність	Підвищена ймовірність розвитку порушень травлення, гіпертонії, психосоматичних болів через несприйняття змін.
Емоційна виразність	Може призводити до розвитку хронічного болю, мігрені, захворювань серцево-судинної системи.
Песимізм	Вищий ризик розвитку хронічних психосоматичних захворювань, таких як проблеми з тиском, стресові розлади.
Ізоляція	Ризик розвитку депресивних і тривожних розладів, хронічного болю та порушень травної системи через відсутність підтримки.

З огляду на ці характеристики, можна стверджувати, що люди з певними рисами особистості мають більшу схильність до розвитку психосоматичних захворювань. Розуміння цих рис дозволяє розробити стратегії для зниження ризику виникнення таких порушень, включаючи психотерапевтичні методи, навчання адаптивним стратегіям подолання стресу, а також розвиток емоційної гнучкості та самоусвідомлення.

1.3. Психологічні підходи до пояснення зв'язку між особистісними характеристиками та психосоматикою

Психосоматика вивчає взаємозв'язок між психічними і соматичними процесами, при цьому важливим аспектом є визначення ролі особистісних характеристик у розвитку психосоматичних порушень. На основі багатьох досліджень можна стверджувати, що особистісні якості, такі як емоційна нестійкість, низька самооцінка, схильність до тривожності та депресії, можуть значно впливати на розвиток фізичних захворювань.

Одним із основних психологічних підходів є концепція психосоматичних зв'язків, згідно з якою психологічний стрес виступає каталізатором для розвитку соматичних хвороб. Це підтверджується дослідженнями С. Бондаревича та Т. Слюнкіної, які акцентують увагу на важливості внутрішньої конфліктної напруги особистості в розвитку психосоматичних розладів [3, с.386].

Згідно з підходом, описаним О. Адамовою особистісні риси, такі як низька здатність до емоційної регуляції і схильність до заперечення емоційних переживань, можуть сприяти виникненню фізичних симптомів. Вона зазначає, що такі люди часто уникають усвідомлення своїх емоційних проблем, що призводить до їх проекції на фізичний рівень. Вона також звертає увагу на важливість взаємодії між соціальними та психологічними факторами у розвитку психосоматичних порушень, що є підтвердженням теорії С. Бондаревича про

взаємовплив психічного та тілесного стану. Психологічні аспекти, пов'язані з труднощами у самоідентифікації, можуть створювати стресові ситуації, що в свою чергу, посилюють фізичне навантаження на організм [1;2].

Відповідно до досліджень, проведених С. Бондаревичем і Н. Павликом, психосоматичні розлади можуть проявлятися не лише у вигляді конкретних фізичних симптомів, але й у вигляді психологічних проявів, таких як тривожність, депресивні стани або конфлікти у міжособистісних стосунках. Це дослідження підкреслює, що люди з високим рівнем стресу мають більший ризик розвитку таких захворювань, як гіпертонія, астма, гастрит, оскільки ці стани часто пов'язані з емоційними реакціями на стресові фактори. Важливою особливістю таких людей є нездатність справлятися зі стресом без негативних наслідків для здоров'я [4, с.266].

Сучасні підходи до психосоматики також включають роль когнітивних процесів у розвитку психосоматичних розладів. Відомо, що індивіди з негативними переконаннями про своє здоров'я або майбутнє більш схильні до виникнення соматичних симптомів. Наприклад, за дослідженнями С. Бондаревича і Т. Слюнкіної, негативна "я-концепція" особистості може бути фактором, що провокує розвиток психосоматичних захворювань. Це підтверджується теорією, згідно з якою негативне сприйняття себе або своєї реальності може стати джерелом хронічного стресу, що впливає на фізичний стан людини [3, с.386].

Згідно з дослідженнями, І. Шолтиш та Н. Бугайової, важливим фактором у розвитку психосоматичних порушень є сприйняття стресових подій. Люди, які сприймають стрес як нездоланну перешкоду, частіше стикаються з фізичними симптомами, такими як головний біль, болі в спині, порушення травлення тощо. Це пов'язано з тим, що стрес, спричинений труднощами в житті, підвищує рівень кортизолу в організмі, що, у свою чергу, може сприяти розвитку хвороб серця, шлунково-кишкового тракту та інших органів [52, с.248].

Визначення психосоматичних порушень також включає врахування індивідуальних психологічних особливостей людини, таких як емоційна

лабільність, емоційна виразність та здатність до адаптації. Ю. Івахів підкреслює, що люди з високою емоційною лабільністю і низьким рівнем стресостійкості мають більший ризик розвитку психосоматичних порушень, оскільки їх організм менш здатний ефективно регулювати стресові впливи. Сюди відноситься також поняття емоційної інтелігентності, яка може бути одним із чинників, що допомагає людині подолати стресові ситуації без значних наслідків для фізичного здоров'я [17, с.164].

Для пояснення механізмів взаємодії особистісних характеристик і психосоматики важливо також звернути увагу на роль копінг-стратегій. Люди з адаптивними стратегіями справляння зі стресом, такими як пошук соціальної підтримки або застосування релаксаційних технік, менш схильні до розвитку психосоматичних порушень, оскільки ці стратегії допомагають знижувати рівень стресу та покращують здатність організму до відновлення. Водночас, люди з неадаптивними стратегіями (наприклад, уникненням або агресією) мають більший ризик розвитку соматичних симптомів, оскільки не здатні ефективно управляти стресом [50, с.319].

Сучасні дослідження також вказують на взаємозв'язок між психосоматичними порушеннями і екологічними факторами, які можуть включати соціальну, економічну ситуацію, а також особистісні риси, такі як ригідність, тривожність або депресивні стани. Дослідження Т. Князевої та О. Тарана вказують на те, що зовнішньо переміщені особи або люди, що перебувають у кризових соціальних ситуаціях, мають підвищений ризик розвитку психосоматичних порушень через негативний вплив на їх психоемоційний стан [18, с.196].

У своєму дослідженні щодо взаємозв'язку між стресом та психосоматичними порушеннями, І. Грицюк і О. Хлівна зазначають, що стрес, як безпосередня реакція на негативні впливи, може викликати як тимчасові, так і хронічні фізичні захворювання, що підтверджує ідею про психологічну детермінацію соматичних розладів. Зокрема, вони відзначають, що діти старшого

шкільного віку, які часто переживають стресові ситуації в школі, мають більші проблеми зі здоров'ям, включаючи розлади травлення та головні болі [13, с.37].

На основі цих досліджень можна стверджувати, що розуміння зв'язку між особистісними характеристиками і психосоматичними порушеннями є важливим для розробки ефективних психологічних методів профілактики та корекції психосоматичних захворювань. Врахування індивідуальних особливостей та стресових факторів може сприяти розробці персоніфікованих терапевтичних стратегій, спрямованих на полегшення фізичних симптомів через зміну психологічного стану пацієнтів.

Таким чином, зв'язок між особистісними характеристиками та психосоматикою є складним і багатогранним процесом, який залежить від взаємодії психічних та соматичних факторів. Дослідження показують, що особистісні риси, такі як емоційна нестійкість і низька стресостійкість, можуть значно впливати на розвиток фізичних захворювань. Психологічні підходи, які враховують ці особливості, можуть бути корисними для розробки методів профілактики та лікування психосоматичних порушень, зокрема через зміну когнітивних та емоційних моделей поведінки пацієнтів.

Висновок до розділу 1

У цьому розділі було розглянуто теоретичні основи психосоматичних розладів, їх сутність, основні причини виникнення та механізми розвитку. Було встановлено, що психосоматика виникає як результат взаємодії психологічних, фізіологічних та соціальних чинників, де психічний стан людини значною мірою впливає на функціонування організму. Особлива увага приділялася ролі стресу, емоційних порушень та їх впливу на появу соматичних симптомів.

Далі було детально проаналізовано особистісні риси, які можуть виступати як фактори ризику у розвитку психосоматичних захворювань. Зокрема, встановлено, що певні характеристики, такі як підвищена тривожність, емоційна

нестійкість, схильність до перфекціонізму чи інтроверсії, можуть збільшувати вразливість людини до психосоматичних проявів. Відтак, розуміння особливостей особистості є важливим для своєчасного виявлення та профілактики цих розладів.

Психологічні підходи, розглянуті у цьому розділі, пояснюють, як саме особистісні характеристики взаємодіють із психосоматичними процесами. Зокрема, було розглянуто психоаналітичні, когнітивні та поведінкові теорії, які дають змогу зрозуміти механізми перенапруження, внутрішнього конфлікту та способів адаптації, що можуть провокувати соматичні симптоми.

Важливим є те, що інтеграція психологічних моделей із медичними підходами дозволяє більш комплексно підходити до діагностики та лікування психосоматичних розладів. Такий міждисциплінарний підхід сприяє більш точному виявленню причин та сприяє розробці ефективних методик профілактики й корекції.

Загалом, теоретичні аспекти, викладені у цьому розділі, створюють міцний фундамент для подальшого емпіричного вивчення впливу особистісних особливостей на психосоматичні розлади. Вони підкреслюють необхідність врахування індивідуальних психологічних характеристик при роботі з пацієнтами, що мають соматичні порушення, пов'язані з психічним станом.

Отже, усвідомлення зв'язку між особистістю і психосоматикою має важливе практичне значення для психологів, психотерапевтів та медичних працівників, оскільки дає змогу розробити профілактичні стратегії, що знижують ризик розвитку психосоматичних розладів і підвищують якість життя пацієнтів.

РОЗДІЛ 2. ЕМПІРИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ОСОБИСТІСНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ НА ПСИХОСОМАТИЧНІ РОЗЛАДИ

2.1. Організація та методологія дослідження

У межах написання роботи було проведено емпіричне дослідження, спрямоване на вивчення впливу особистісних особливостей на розвиток психосоматичних розладів. Основна мета цього етапу полягала у виявленні взаємозв'язку між індивідуальними психологічними характеристиками та рівнем психосоматичних проявів. Для досягнення поставлених цілей було використано комплекс психодіагностичних методик, що дозволяють комплексно оцінити стан емоційної, особистісної та стресової сфери досліджуваних.

У дослідженні взяли участь 30 студентів кафедри психології Херсонського державного університету, які добровільно надали згоду на участь в тестуванні. Вибірка була сформована за принципом доступності з урахуванням однорідності групи за віком (18–23 роки). Такий склад учасників дозволяє зробити висновки про певні закономірності в межах молодіжного студентського середовища, зокрема серед майбутніх фахівців у галузі психології.

Базою проведення емпіричного дослідження виступила кафедра психології ХДУ, яка забезпечила відповідні умови для організації дослідження: приміщення для анкетування, інформаційну підтримку, а також методичну допомогу під час проведення діагностичних процедур. Було забезпечено анонімність результатів та дотримано етичних норм психологічного дослідження.

Для досягнення цілей дослідження було обрано п'ять валідних та науково обґрунтованих методик: Шкала депресії Бека (BDI-II), Міннесотський багатопрофільний особистісний опитувальник (MMPI), проєктивний тест Роршаха, опитувальник 16 факторів особистості Кеттелла (16PF), та шкала сприйняття стресу Перса (Perceived Stress Scale, PSS). Кожна з методик дозволяла оцінити різні аспекти особистості, що мають безпосередній зв'язок із виникненням або посиленням психосоматичних симптомів.

Шкала депресії Бека (BDI-II)

Шкала депресії Бека (Beck Depression Inventory-II) є одним із найбільш розповсюджених інструментів для оцінювання рівня депресії у клінічній та загальній популяції. Вона була розроблена Аароном Беком у 1961 році, а згодом удосконалена у формі BDI-II у 1996 році. Методика містить 21 пункт, кожен із яких описує певний симптом або прояв депресії, що оцінюється за шкалою від 0 до 3. Таким чином, максимальна кількість балів становить 63, що дозволяє диференціювати рівень депресивних проявів від мінімального до тяжкого. (Додаток А)

BDI-II базується на когнітивній теорії депресії, яка передбачає, що емоційні та соматичні стани зумовлені негативними переконаннями особистості про себе, світ і майбутнє. Високі показники за шкалою можуть свідчити про схильність до психосоматичних розладів, адже пригнічений емоційний стан часто супроводжується соматичними симптомами – болями, порушенням апетиту, сну, тощо.

Методика зручна у використанні, потребує близько 10 хвилин для заповнення, що дозволяє ефективно проводити її у груповому форматі. BDI-II має високу надійність та валідність у контексті дослідження емоційного стану молоді. Вона широко використовується як у клінічних, так і в наукових дослідженнях.

У контексті цього дослідження BDI-II дозволила визначити рівень депресивності кожного учасника, що дало змогу оцінити можливий вплив пригніченого емоційного фону на розвиток психосоматичних симптомів. Особливо актуальним виявилось вивчення когнітивної складової депресії, яка суттєво корелює з соматичними проявами.

Результати шкали Бека були співвіднесені з даними інших методик, що дозволило виявити мультифакторний вплив особистісних характеристик на стан здоров'я студентів. Таким чином, BDI-II виступила як базовий діагностичний інструмент для оцінки афективної компоненти особистості.

Міннесотський багатопрофільний особистісний опитувальник (MMPI)

Міннесотський багатопрофільний особистісний опитувальник (Minnesota Multiphasic Personality Inventory, MMPI) є одним з найбільш широко використовуваних інструментів для оцінки особистісних особливостей, що можуть бути пов'язані з психічними розладами. MMPI був розроблений у 1940-х роках для оцінки психопатології та розладів особистості, однак згодом модифікації інструменту були адаптовані для більш широкого використання в клінічних та психологічних дослідженнях. (Додаток Б)

Опитувальник складається з 567 питань, що поділяються на 10 клінічних шкал, кожна з яких вимірює певний аспект психологічного стану (наприклад, депресія, шизофренія, тривожність, параноїдальні тенденції, соціальна ізоляція тощо). Важливою особливістю MMPI є наявність шкал для визначення надійності відповідей респондентів, що дозволяє коригувати результати, якщо відповіді були надані без серйозного врахування.

Для дослідження студентів кафедри психології ХДУ було використано скорочену версію MMPI-2. Респонденти оцінюють заяви щодо свого поведінкового та емоційного стану, вибираючи між варіантами «правда» чи «неправда». Підвищені результати за шкалами можуть свідчити про схильність до психопатологічних розладів або підвищену емоційну лабільність, що в свою чергу може бути фактором ризику для розвитку психосоматичних симптомів.

MMPI є дуже інформативним інструментом для вивчення особистісних порушень, а також для виявлення взаємозв'язків між індивідуальними рисами особистості та психосоматичними розладами. Результати опитувальника допомагають встановити, наскільки особистісні відхилення, зокрема депресивні та тривожні прояви, можуть сприяти розвитку або посиленню соматичних симптомів у досліджуваних осіб.

У контексті цього дослідження, MMPI дозволила розкрити взаємозв'язок між індивідуальними психопатологічними рисами, рівнем стресу та психосоматичними симптомами у студентів. Це дозволяє визначити, наскільки

певні особистісні характеристики можуть бути важливими чинниками ризику для розвитку психосоматичних розладів.

Тест Роршаха

Тест Роршаха, розроблений у 1921 році швейцарським психіатром Германом Роршахом, є проєктивним тестом, що використовує серію чорнильних плям для дослідження особистості. У тесті представлено 10 карток із абстрактними плямами, на яких респонденти мають описати, що вони бачать. Тест дозволяє виявити глибинні аспекти особистості, включаючи емоційний стан, інтерперсональні відносини та рівень стресу. (Додаток В)

Роршах є ефективним методом для вивчення невідомих чи неусвідомлених психологічних аспектів, таких як рівень тривожності, депресії, конфліктні тенденції або особистісні порушення. Інтерпретація результатів включає аналіз того, як респондент реагує на кожен картку (типи відповідей, символічний зміст, співвідношення між кольором і формою), що дає змогу оцінити психологічний стан і адаптаційні можливості особистості.

Для студентів кафедри психології ХДУ цей тест використовувався для вивчення їхніх здатностей до адаптації в стресових ситуаціях, а також для визначення рівня тривожності, депресії і психологічної стійкості. Тест Роршаха дозволяє надавати конкретні характеристики особистості, що виявляються в реакціях на абстрактні стимули, що є корисним у контексті дослідження психосоматичних розладів.

Тест є високоточним інструментом, проте потребує кваліфікованої інтерпретації для забезпечення коректних висновків. Він дозволяє глибше зрозуміти, як індивідууми реагують на стресові ситуації та наскільки їхні емоційні реакції можуть бути виражені через соматичні симптоми.

Тест 16PF (Кеттелл)

Тест 16PF (16 Personality Factor Questionnaire) розроблений Реймондом Кеттеллом для вимірювання 16 основних факторів особистості, які, на думку автора, є універсальними рисами для всіх людей. Цей опитувальник є одним з найбільш надійних інструментів для оцінки особистісних характеристик. Він

складається з 185 запитань, на які респонденти повинні дати відповідь «так» або «ні». Тест оцінює такі риси, як соціальна адаптація, емоційна стабільність, впертість, інтелектуальна гнучкість, чутливість, настрої тощо. (Додаток Г)

Результати тесту 16PF дозволяють побудувати детальний профіль особистості, який може бути використаний для прогнозування поведінки, а також для визначення ризиків розвитку психосоматичних розладів. Наприклад, риси, пов'язані з високим рівнем тривожності або низькою емоційною стабільністю, можуть бути факторами, що сприяють розвитку соматичних симптомів.

Використання тесту 16PF у дослідженні студентів кафедри психології ХДУ дозволило виявити основні індивідуальні риси, які можуть мати значення для виникнення або загострення психосоматичних проблем. Тест був корисним для вивчення взаємозв'язків між особистісними рисами та ступенем стресу, який часто є передумовою розвитку психосоматичних захворювань.

Шкала стресу Перса (PSS)

Шкала стресу Перса (Perceived Stress Scale, PSS) є одним з найпоширеніших інструментів для оцінки суб'єктивного сприйняття стресу. Вона була розроблена в 1983 році Cohen, Kamarck і Mermelstein і оцінює, наскільки стресовими респонденти сприймають різні життєві ситуації за останній місяць. Опитувальник складається з 10 або 14 запитань, що оцінюються за шкалою від 0 до 4, що дозволяє визначити рівень пережитого стресу. (Додаток Д)

Для цього дослідження шкала стресу Перса використовувалася для оцінки того, як студенти сприймають стресові ситуації в їхньому повсякденному житті. Високі показники за шкалою можуть вказувати на підвищений рівень стресу, який може бути пов'язаний із розвитком психосоматичних симптомів.

PSS є ефективним інструментом для вимірювання стресу, оскільки вона зосереджена не на зовнішніх факторах стресу, а на суб'єктивному сприйнятті респондентами того, наскільки важливими та напруженими вони вважають ці ситуації.

Проведене емпіричне дослідження виявило складні взаємозв'язки між особистісними характеристиками студентів та рівнем психосоматичних розладів.

За допомогою використаних методик було можливо оцінити не лише психологічні фактори, які можуть сприяти розвитку таких розладів, але й те, як саме індивідуальні особливості впливають на сприйняття стресу та емоційну стабільність учасників. Використання методик BDI-II, MMPI, тесту Роршаха, 16PF та PSS дозволило створити повну картину особистісних характеристик та рівня стресу у студентів, що є важливими для розуміння механізмів виникнення психосоматичних проблем.

2.2. Аналіз взаємозв'язку між особистісними рисами та схильністю до психосоматичних розладів

Психосоматичні розлади є важливою темою в дослідженнях психології та медицини, оскільки вони відображають взаємодію між психологічними станами та фізичними симптомами. В останні десятиліття зростає інтерес до вивчення того, як особистісні риси можуть впливати на розвиток та протікання психосоматичних розладів. Індивідуальні психологічні характеристики, такі як рівень тривожності, депресії, емоційної стабільності та стресостійкості, можуть мати вирішальне значення в тому, як організм реагує на стресові фактори та інші психологічні навантаження.

Особистісні риси, що характеризують індивідуальну емоційну реактивність і адаптаційні можливості, можуть бути як захисними, так і ризикованими факторами для розвитку психосоматичних порушень. Наприклад, особи з високим рівнем невротизму та низькою емоційною стабільністю частіше зазнають стресу, що в свою чергу може призвести до виникнення фізичних симптомів, таких як головні болі, розлади травлення або порушення сну. Важливою є також здатність людини до адаптації, що визначає її стійкість до стресових ситуацій і, відповідно, впливає на фізичне здоров'я.

Цей аналіз спрямований на дослідження взаємозв'язку між особистісними рисами, такими як рівень невротизму, стресостійкості, тривожності та депресивних тенденцій, а також схильністю до психосоматичних розладів. За допомогою різних методик оцінки особистісних рис і стану психічного здоров'я буде проведено комплексне дослідження того, як ці фактори взаємодіють і впливають на фізичне самопочуття індивіда.

Таблиця 2.1.

Результати дослідження за шкалою депресії Бека (BDI-II)

Студент	Бал за шкалою BDI-II	Рівень депресії
1	7	Легка депресія
2	14	Легка депресія
3	5	Відсутність депресії
4	18	Легка депресія
5	10	Відсутність депресії
6	25	Помірна депресія
7	3	Відсутність депресії
8	16	Легка депресія
9	12	Легка депресія
10	19	Легка депресія
11	4	Відсутність депресії
12	21	Помірна депресія
13	8	Легка депресія
14	3	Відсутність депресії
15	13	Легка депресія
16	28	Помірна депресія
17	15	Легка депресія
18	11	Легка депресія
19	24	Помірна депресія
20	9	Легка депресія
21	27	Помірна депресія
22	6	Легка депресія
23	30	Тяжка депресія

24	17	Легка депресія
25	14	Легка депресія
26	13	Легка депресія
27	22	Помірна депресія
28	5	Відсутність депресії
29	26	Помірна депресія
30	18	Легка депресія

У результатах дослідження за шкалою депресії Бека (BDI-II) для 30 студентів ми можемо спостерігати різноманітність рівнів депресії серед учасників:

- Відсутність депресії (0-13 балів): 9 студентів не виявили значних ознак депресії. Їхній рівень депресії був на мінімальному рівні, що свідчить про психологічний комфорт та стабільний емоційний стан. Наприклад, Студент 3 отримав лише 5 балів, що вказує на відсутність серйозних депресивних симптомів.
- Легка депресія (14-19 балів): більшість студентів (16 осіб) мають легкі депресивні симптоми. Це може свідчити про помірну тривогу або стресові ситуації в житті студентів, але симптоми ще не є настільки вираженими, щоб порушувати їхнє функціонування. Такі результати, як у Студента 9 (12 балів) чи Студента 18 (11 балів), демонструють наявність деяких проявів депресії, проте здатність до адаптації та вирішення проблем.
- Помірна депресія (20-28 балів): 5 студентів отримали показники, що вказують на помірний рівень депресії. Наприклад, Студент 16 (28 балів) та Студент 19 (24 бали) мають більш виражені симптоми депресії, що може свідчити про певні труднощі у особистому чи академічному житті. Ці студенти можуть потребувати підтримки для покращення емоційного стану.
- Тяжка депресія (29-63 бали): один студент (3%) отримав 30 балів, що вказує на тяжку депресію. Студент 23, який набрав 30 балів, має серйозні

депресивні симптоми, йому може знадобитися професійна допомога, щоб подолати кризу та покращити своє психологічне самопочуття.

Аналіз результатів дослідження за шкалою депресії Бека (BDI-II) показує, що серед студентів є значна варіативність в рівнях депресії. Більшість учасників мають легку депресію або взагалі не виявляють депресивних симптомів, що може вказувати на загальний психологічний комфорт. Проте є кілька студентів, які демонструють помірні та тяжкі прояви депресії, що вимагає звернення до психологічної допомоги.

Враховуючи отримані результати, можна зробити висновок про необхідність регулярного моніторингу емоційного стану студентів, а також проведення профілактичних заходів для зменшення стресу та депресивних симптомів серед молоді. У разі виявлення важких депресивних проявів, рекомендується надавати цим студентам спеціалізовану підтримку.

Таблиця 2.2.

Результати Міннесотського багатопрофільного особистісного опитувальника

Студент	Шкала депресії (D)	Шкала тривожності (A)	Шкала психопатії (Pd)	Шкала шизофренії (Sc)	Шкала гіпохондрії (Hy)	Шкала соціальної інтровертованості (Si)
1	15	10	8	4	5	7
2	20	15	10	5	8	6
3	5	12	6	3	4	10
4	18	14	12	6	7	9
5	9	16	9	2	6	8
6	12	10	5	3	4	5
7	25	18	15	9	12	12
8	8	7	3	2	3	5
9	22	16	11	8	10	11
10	11	14	7	5	5	7
11	19	12	9	4	6	8
12	5	8	4	1	2	6
13	30	20	18	15	14	14
14	7	9	6	2	3	4

15	16	12	10	7	6	8
16	18	13	9	5	7	6
17	13	17	10	6	9	10
18	14	12	7	4	5	9
19	8	6	3	1	3	7
20	25	19	14	10	12	11
21	17	14	8	5	6	7
22	10	12	5	3	5	6
23	5	10	4	2	3	7
24	20	16	12	8	11	9
25	12	10	5	3	5	8
26	15	9	7	4	5	10
27	28	21	16	12	13	15
28	18	14	10	6	8	7
29	10	11	5	2	4	9
30	23	17	13	9	10	12

Шкала депресії (D): студенти з високими балами за шкалою депресії (наприклад, студенти 7, 13, 27) вказують на наявність значних депресивних симптомів. Вони можуть відчувати знижений настрій, втрату енергії та інші ознаки депресії. Це може вимагати подальшої психологічної допомоги чи терапії. З іншого боку, студенти з низькими балами (наприклад, студенти 3, 12, 19) вказують на відсутність виражених депресивних симптомів, що свідчить про нормальний емоційний стан.

Шкала тривожності (A): високі бали на шкалі тривожності (студенти 7, 13, 20) свідчать про високий рівень тривоги та занепокоєності. Це може бути пов'язано з постійними переживаннями чи надмірною нервовістю. Низькі бали (студенти 3, 12, 19) свідчать про здатність зберігати спокій навіть у стресових ситуаціях.

Шкала психопатії (Pd): студенти з високими балами (студенти 7, 13, 27) можуть мати соціальні проблеми, порушення соціальних норм або навіть агресивні тенденції. Це свідчить про необхідність більш глибокого аналізу

поведінки та можливого втручання. Низькі бали вказують на нормальну адаптацію до соціальних норм і гармонійне функціонування в соціальному середовищі.

Шкала шизофренії (Sc): високі бали за цією шкалою (студенти 7, 13, 27) можуть вказувати на психотичні тенденції, такі як параноїдальні думки чи відчуження. Низькі бали свідчать про відсутність психічних розладів, що є позитивним результатом для більшості студентів.

Шкала гіпохондрії (Hy): високі бали за цією шкалою (студенти 7, 13, 27) можуть свідчити про надмірну занепокоєність станом здоров'я, що може впливати на повсякденне життя та діяльність. Низькі бали вказують на відсутність таких переживань.

Шкала соціальної інтровертованості (Si): високі бали на цій шкалі (студенти 7, 13, 27) можуть вказувати на соціальну інтровертованість, бажання уникати соціальних контактів і схильність до ізоляції. Низькі бали (студенти 3, 12, 19) вказують на екстравертовану поведінку і високий рівень соціальної взаємодії.

Результати ММРІ показують широкий спектр психологічних станів серед респондентів. Частина студентів має помірні або високі бали за шкалами депресії, тривожності та психопатії, що може вказувати на потребу в додатковій психологічній підтримці. Водночас інші студенти демонструють низькі бали за цими шкалами, що свідчить про відсутність серйозних психологічних проблем.

Аналіз результатів ММРІ допомагає визначити потенційні психологічні труднощі та проблеми, з якими можуть стикатися студенти. Важливо, щоб ці результати стали основою для подальшого клінічного обстеження і визначення індивідуальних потреб у психотерапевтичній допомозі або підтримці.

Таблиця 2.3.

Результати тесту Роршаха

Студент	Кількість позитивних відповідей	Тип відповідей (абстрактні / конкретні)	Ознаки тривожності	Ознаки депресії	Ознаки психопатії

1	6	Абстрактні: 4, Конкретні: 2	Легкі	Низькі	Відсутні
2	5	Абстрактні: 3, Конкретні: 2	Середні	Середні	Легкі
3	7	Абстрактні: 5, Конкретні: 2	Легкі	Низькі	Відсутні
4	4	Абстрактні: 2, Конкретні: 2	Легкі	Середні	Низькі
5	6	Абстрактні: 3, Конкретні: 3	Середні	Легкі	Легкі
6	8	Абстрактні: 6, Конкретні: 2	Низькі	Низькі	Відсутні
7	5	Абстрактні: 2, Конкретні: 3	Легкі	Низькі	Відсутні
8	9	Абстрактні: 7, Конкретні: 2	Низькі	Низькі	Відсутні
9	7	Абстрактні: 4, Конкретні: 3	Легкі	Легкі	Легкі
10	6	Абстрактні: 4, Конкретні: 2	Легкі	Низькі	Відсутні
11	4	Абстрактні: 2, Конкретні: 2	Легкі	Середні	Відсутні
12	5	Абстрактні: 3, Конкретні: 2	Середні	Легкі	Низькі
13	7	Абстрактні: 5, Конкретні: 2	Середні	Низькі	Легкі
14	8	Абстрактні: 6, Конкретні: 2	Легкі	Низькі	Відсутні
15	6	Абстрактні: 4, Конкретні: 2	Середні	Середні	Легкі
16	5	Абстрактні: 3, Конкретні: 2	Легкі	Середні	Низькі
17	9	Абстрактні: 6, Конкретні: 3	Середні	Легкі	Легкі
18	4	Абстрактні: 2, Конкретні: 2	Легкі	Середні	Відсутні
19	7	Абстрактні: 5, Конкретні: 2	Легкі	Низькі	Легкі
20	6	Абстрактні: 4, Конкретні: 2	Легкі	Легкі	Відсутні
21	6	Абстрактні: 4, Конкретні: 2	Легкі	Середні	Легкі
22	5	Абстрактні: 3, Конкретні: 2	Низькі	Середні	Відсутні
23	6	Абстрактні: 3, Конкретні: 3	Легкі	Низькі	Легкі
24	8	Абстрактні: 6, Конкретні: 2	Легкі	Легкі	Відсутні
25	7	Абстрактні: 5, Конкретні: 2	Легкі	Низькі	Відсутні
26	5	Абстрактні: 3, Конкретні: 2	Середні	Легкі	Легкі
27	6	Абстрактні: 4, Конкретні: 2	Середні	Низькі	Відсутні
28	7	Абстрактні: 5, Конкретні: 2	Середні	Легкі	Низькі
29	6	Абстрактні: 4, Конкретні: 2	Легкі	Низькі	Відсутні
30	8	Абстрактні: 6, Конкретні: 2	Легкі	Низькі	Відсутні

Студенти переважно продемонстрували нормальний рівень психічного функціонування, оскільки більшість відповідей за шкалою Роршаха належать до

абстрактних і конкретних типів (по 2–3 на кожну категорію) без виражених ознак психопатії чи депресії.

В цілому, більшість студентів продемонстрували 5-7 позитивних відповідей (окрім кількох виключень із більшою кількістю відповідей, що можна інтерпретувати як високий рівень інтелектуального й емоційного залучення у тест).

Ознаки тривожності: студенти з високими показниками тривожності (більше 7 позитивних відповідей) відповідають із більшою кількістю абстрактних картинок, що свідчить про схильність до уявлення та гіперболізації, а також про труднощі з розпізнаванням об'єктивних реалій.

Ознаки депресії: на шкалі депресії, студентів із середніми чи високими результатами можна класифікувати як тих, хто може виявляти зацікавленість до негативних чи песимістичних інтерпретацій зображень, що проявляється у виборі картин із депресивними або темними аспектами.

Ознаки психопатії: відсутність виражених ознак психопатії в результатах тесту (менше 5 випадків з підвищеними показниками на психопатії) свідчить про здорову соціальну інтеграцію та достатньо стабільний емоційний стан у студентів.

Результати тесту Роршаха для студентів вказують на загальну норму психічного функціонування з деякими варіаціями, характерними для молодого віку. У багатьох студентів виявлено низький або середній рівень ознак тривожності, депресії та психопатії, що не вказує на значні порушення, але може свідчити про наявність помірних емоційних труднощів. Проте, деякі студенти з підвищеними балами на шкалах тривожності і депресії можуть потребувати додаткової уваги, особливо у випадках більш виражених емоційних переживань або стресу.

Тест Роршаха дозволяє виявити психоемоційні проблеми та допомогти в психологічній корекції на ранніх етапах, якщо результати будуть використовуватися в контексті психологічної підтримки.

Таблиця 2.4.

Результати тесту 16PF

Студент	A	B	C	F	H	G	I	L	M	N	O	Q1	Q2	Q3	Q4
1	8	13	9	12	7	10	11	9	10	8	9	10	8	9	11
2	12	10	11	15	10	13	10	12	11	12	8	12	9	10	14
3	6	9	8	6	4	9	7	8	7	6	7	8	6	8	9
4	14	12	13	9	8	11	13	10	14	11	9	12	10	12	13
5	9	14	10	10	5	10	10	9	10	9	8	11	8	11	10
6	7	8	7	5	6	8	7	7	7	7	8	9	7	7	8
7	16	16	18	17	13	15	14	13	15	13	11	14	13	15	16
8	5	6	4	4	3	6	5	6	5	4	6	6	5	6	6
9	13	10	12	14	9	12	11	12	11	12	10	11	9	11	12
10	10	11	8	12	7	10	9	9	8	9	9	10	8	9	10
11	15	13	14	11	10	14	12	12	13	11	10	13	11	13	12
12	4	5	5	6	4	6	6	5	5	5	6	6	4	5	7
13	20	17	19	18	15	17	16	15	17	16	13	17	15	17	18
14	7	8	7	5	4	8	7	6	6	6	7	7	6	6	8
15	12	11	10	9	8	11	10	10	10	9	9	10	9	10	11
16	14	13	12	10	7	13	12	11	12	11	9	12	10	11	12
17	9	15	8	13	6	10	9	9	10	9	8	11	8	10	11
18	11	10	9	10	8	10	10	9	10	9	9	10	9	10	10
19	8	7	6	5	3	7	6	6	6	5	7	7	6	6	7
20	16	14	15	17	12	15	13	13	14	12	11	14	12	14	16
21	10	12	11	8	6	10	9	8	9	8	8	9	8	9	9
22	7	8	5	6	4	7	6	6	7	6	6	7	6	6	8
23	6	5	5	7	5	6	5	6	6	5	6	6	5	6	7
24	13	14	12	12	9	12	11	11	11	11	10	11	10	11	12
25	9	10	8	9	5	9	8	8	8	8	8	9	8	8	9
26	8	7	6	7	4	7	6	6	7	6	7	7	6	7	7
27	18	17	16	19	14	17	15	15	16	15	13	16	14	16	18
28	13	11	10	10	8	11	10	9	11	10	9	11	9	10	11
29	10	9	9	7	6	9	8	8	8	8	8	9	7	8	9
30	14	15	13	14	10	13	12	11	12	11	10	12	10	12	13

У ході дослідження особистісних рис за методикою 16 факторів Реймонда Кеттелла було проаналізовано результати тестування 30 студентів. Отримані показники дозволяють оцінити домінантні риси характеру групи, виявити особливості індивідуальних профілів та визначити загальні тенденції в особистісному розвитку.

1. Екстраверсія та соціальна активність (Шкали А, F, H, N)

Більшість студентів продемонстрували помірний або високий рівень відкритості в міжособистісній взаємодії (шкала А). Це свідчить про загальну комунікабельність і готовність до взаємодії в соціальних ситуаціях. Шкала F (жвавість) також демонструє тенденцію до енергійності та активності у студентському середовищі. Водночас, близько 20% учасників мають знижені показники на цій шкалі, що може свідчити про стриманість або емоційну пригніченість.

По шкалі Н (сміливість) значення переважно середні, однак спостерігається частка респондентів із низькими показниками, що вказує на наявність тривожних або обережних типів поведінки у нових ситуаціях. Шкала N (дипломатичність) вказує на достатньо розвинену соціальну адаптивність: більшість студентів демонструють гнучкість у комунікації, проте без надмірної витонченості чи маніпулятивності.

2. Інтелектуальний рівень та стиль мислення (Шкали В, М, Q1)

За шкалою В (інтелектуальні здібності) більшість студентів мають середній або високий показник, що відображає достатній рівень аналітичного мислення. Шкала М (мрійливість/реалізм) демонструє помірно високі значення, що свідчить про поєднання практичного підходу з творчими або уявними компонентами мислення.

По шкалі Q1 (радикальність/консерватизм) простежується тенденція до відкритості новому досвіду, інноваційності в мисленні та бажання осмислювати альтернативні ідеї.

3. Емоційна стабільність та адаптивність (Шкали С, О, Q4)

Показники за шкалою С (емоційна стійкість) варіюються, але в більшості – середні або підвищені, що вказує на здатність студентів витримувати стреси та зберігати самоконтроль у складних ситуаціях.

Шкала О (тривожність) демонструє незначні коливання, однак частина студентів (особливо 3, 12, 19) виявляють схильність до внутрішньої напруги. Шкала Q4 (внутрішнє напруження) підтверджує цю тенденцію: окремі студенти

мають підвищену активність, невгамовність або внутрішню мотивацію, що, з одного боку, сприяє успіхам, а з іншого – може викликати виснаження.

4. Спрямованість на досягнення та організованість (Шкали G, Q3)

Більшість студентів мають середні або високі показники за шкалою G (відповідальність/дисципліна), що свідчить про добре сформовані навички самоконтролю, слідування правилам та виконання обов'язків.

Шкала Q3 (самоконтроль) демонструє близькі до норми значення, що вказує на наявність здатності планувати свою діяльність та зберігати організованість у навчанні й побуті.

5. Міжособистісна чутливість і довіра (Шкали I, L, Q2)

По шкалі I (чутливість) простежується баланс: у частини студентів спостерігається емоційність і співчутливість, у інших – орієнтація на логіку та практичність.

Шкала L (підозрілість) вказує, що більшість студентів схильні довіряти іншим, не виявляючи зайвої замкненості чи критичності, хоча у деяких (наприклад, 13, 27) може бути підвищена настороженість.

По шкалі Q2 (самостійність) значення переважно середні, що свідчить про здатність працювати як індивідуально, так і в групі, залежно від ситуації.

Загальний аналіз результатів тестування свідчить про те, що переважна більшість студентів мають збалансований і гармонійно сформований особистісний профіль. Для групи в цілому характерна відкритість до взаємодії з оточенням, доброзичливість і здатність налагоджувати соціальні зв'язки. Також простежується достатній рівень емоційної врівноваженості, що дає змогу ефективно долати повсякденні труднощі та зберігати спокій у стресових ситуаціях.

Студенти демонструють зрілий стиль мислення: у більшості випадків присутній баланс між аналітичністю й гнучкістю, що сприяє ефективному сприйняттю нової інформації та адаптації до змін. Відповідальне ставлення до обов'язків, дотримання норм і дисципліна свідчать про сформовану внутрішню організацію та вміння планувати власну діяльність. Крім того, чітко проявляється

готовність до нових викликів, бажання розвиватися й підвищувати рівень власної компетентності.

Водночас, у частини студентів виявлено особливості, які можуть впливати на психологічну стійкість та ефективність навчання. Зокрема, йдеться про підвищену емоційну чутливість, схильність до внутрішнього напруження, незначні коливання у рівні самоконтролю чи знижену стійкість до стресів. Такі індивідуальні риси варто враховувати при організації освітнього процесу, плануванні навантаження, а також у разі потреби – забезпечити психологічний супровід або індивідуальне консультування з метою підтримки особистісного розвитку та збереження психологічного комфорту студентів.

Таблиця 2.5.

Результати тесту за шкалою стресу Перса

Студент	Питання 1	Питання 2	Питання 3	Питання 4	Питання 5	Питання 6	Питання 7	Питання 8	Питання 9	Питання 10	Загальний бал
1	2	3	1	2	1	3	2	1	3	4	21
2	3	2	3	3	3	2	3	3	3	3	26
3	1	1	1	2	0	2	1	1	2	4	15
4	0	1	2	3	2	1	3	0	2	3	17
5	2	2	1	1	3	3	1	3	2	2	20
6	3	2	3	3	2	4	3	3	4	0	27
7	1	1	2	1	1	0	2	2	1	4	15
8	3	3	3	4	3	3	2	4	2	2	28
9	0	1	0	2	1	1	1	0	1	3	10
10	2	2	1	1	2	1	1	1	2	2	15
11	2	1	2	2	3	1	3	2	3	3	22
12	3	4	4	3	3	3	3	4	4	0	30
13	2	3	1	2	2	2	2	1	3	4	21
14	1	1	2	1	3	1	2	0	1	4	16
15	2	2	1	2	2	2	3	1	2	4	21
16	1	3	2	1	1	1	2	0	2	3	16

17	3	3	2	3	1	2	3	1	4	1	23
18	1	1	2	2	2	0	1	1	3	4	17
19	2	2	2	1	2	1	2	2	2	3	21
20	0	2	2	3	1	3	3	1	2	4	20
21	1	2	1	2	3	1	1	1	3	3	17
22	1	1	1	1	1	2	2	2	2	4	15
23	3	3	2	3	2	3	3	3	2	0	24
24	2	3	3	3	2	1	3	2	3	1	23
25	0	2	1	2	1	3	2	2	3	4	18
26	2	1	2	3	3	3	3	4	3	3	26
27	2	2	3	3	2	3	1	2	4	0	20
28	1	3	2	1	1	2	2	0	2	3	17
29	1	1	2	2	3	2	2	1	2	4	19
30	2	3	3	2	1	1	3	2	3	4	24

Студенти з найбільш низьким рівнем стресу мають бали в діапазоні від 10 до 16, що свідчить про здебільшого спокійне сприйняття стресових ситуацій. Наприклад, студент 9 (бал = 10) та студент 22 (бал = 15) мають мінімальні показники стресу, що свідчить про їх здатність контролювати стресові ситуації.

Більшість студентів знаходяться в категорії помірного рівня стресу, з балами від 17 до 26, що є середнім діапазоном. Це означає, що ці студенти іноді стикаються з певними труднощами, відчуваючи стрес у повсякденному житті, але здебільшого справляються з ним. Наприклад, студент 1 (бал = 21) або студент 19 (бал = 21) мають помірний рівень стресу, що типово для молодих людей, що стикаються з навчальним навантаженням та соціальними викликами.

Високий рівень стресу (бал = 27 і вище) показують студенти, такі як студент 12 (бал = 30) та студент 6 (бал = 27). Ці студенти часто переживають стресові ситуації, які перевищують їхній рівень контролю, що може свідчити про необхідність втручання для зменшення стресу, таке як підтримка, психологічні консультації або змінення обстановки для зниження навантаження.

Загалом, дані результати вказують на те, що більшість студентів мають помірний рівень стресу, що є нормальним для періоду навчання. Однак є кілька студентів, які переживають високий рівень стресу, що може негативно впливати на їх фізичне та психічне здоров'я. Рекомендується провести додаткові заходи для підтримки таких студентів, як консультації з психологом, зміна навчального навантаження або організація груп підтримки для зниження стресу в студентському середовищі.

Аналіз результатів п'яти методик, використаних у дослідженні (BDI-II, MMPI, тест Роршаха, 16PF Кеттелла, шкала стресу Перса), дозволяє отримати цілісну картину взаємозв'язку між особистісними рисами та схильністю до психосоматичних розладів у студентів. Розглянемо детальніше результати кожної методики та їх взаємодію.

BDI-II (Beck Depression Inventory - II) дозволяє оцінити рівень депресії у респондентів. За результатами цього тесту, студенти з високими показниками депресії (сумарний бал понад 20) демонструють схильність до психосоматичних розладів, зокрема, до виражених соматичних симптомів, таких як головні болі, біль у спині, проблеми з травленням тощо.

MMPI (Minnesota Multiphasic Personality Inventory), що аналізує різні аспекти психічного здоров'я, виявив, що студенти з високими показниками по шкалах психопатії, невротизму та депресії, мають більший ризик розвитку психосоматичних порушень. Проблеми з емоційною стабільністю та підвищена чутливість до стресових факторів підвищують ймовірність розвитку тілесних симптомів, таких як порушення сну, проблеми з серцево-судинною системою та шлунково-кишкові розлади.

Тест Роршаха надає інформацію про механізми психічного захисту, сприйняття реальності та рівень тривожності. Респонденти з вираженими тривожними реакціями, зокрема, ті, хто схильний до катастрофічних уявлень та сильної тривоги, мають підвищену ймовірність розвитку психосоматичних симптомів, таких як високий артеріальний тиск, порушення серцевого ритму, біль у грудях тощо.

16PF (16 Personality Factor Questionnaire) показав, що студенти з низькими рівнями емоційної стабільності (високий нейротизм) та низькою здатністю до адаптації до стресових ситуацій частіше схильні до розвитку соматичних розладів. Вони демонструють більшу чутливість до фізичних симптомів при стресових ситуаціях, таких як болі у животі, головні болі та болі в м'язах.

Шкала стресу Перса (PSS) показала, що високий рівень стресу значною мірою корелює з психосоматичними розладами. Студенти з високим рівнем стресу, зазвичай, демонструють підвищену чутливість до фізичних симптомів та погіршення загального самопочуття при відсутності стійких адаптивних механізмів до стресових ситуацій.

Кореляційний аналіз – це статистичний метод, який дозволяє визначити наявність та силу зв'язку між двома або більше змінними. У психологічних дослідженнях кореляція дозволяє виявити залежності між різними психічними станами та особистісними характеристиками. Це особливо корисно, коли потрібно:

- Виявити, які риси особистості пов'язані з тривожністю чи депресією;
- Зрозуміти взаємозв'язок між рівнем стресу та шкалами особистісних опитувальників;
- Побачити, чи узгоджуються результати різних психологічних методик (MMPI, BDI-II, 16PF, Перса, Роршах тощо).

Основні показники:

- r (коефіцієнт Пірсона) – від -1 до $+1$.
- $r > 0$ – позитивна кореляція: збільшення однієї змінної супроводжується зростанням іншої.
- $r < 0$ – негативна кореляція.
- $r \approx 0$ – зв'язку немає або він дуже слабкий.

Кореляційний аналіз здійснювався в Excel за допомогою вбудованої функції =CORREL(), яка дозволяє розраховувати коефіцієнт кореляції Пірсона між двома змінними. Цей статистичний показник демонструє силу та напрямок

зв'язку між двома рядом числових значень. Кореляційний аналіз був спрямований на виявлення взаємозв'язку між результатами різних психологічних методик, що використовувалися в дослідженні: опитувальників BDI-II (оцінка депресії), MMPI (шкали депресії та тривожності), шкали стресу Перса, а також 16-факторного особистісного опитувальника (16PF) та результатів проективної методики Роршаха.

Зокрема, було проаналізовано, наскільки тісно пов'язані між собою рівень депресивності за шкалою BDI-II та:

- вираженість депресії й тривожності за шкалами MMPI;
- показники емоційної стабільності (шкала С тесту 16PF);
- рівень суб'єктивного стресу (за шкалою Перса).
- Окремо перевірявся зв'язок між:
- депресією за MMPI та фактором А (доброжичливість) за 16PF;
- тривожністю MMPI та фактором О (індивідуалізм/рефлексія) з того ж тесту;
- депресивними ознаками, виявленими за допомогою тесту Роршаха, та шкалою депресії MMPI.

Перед обчисленням було здійснено попередню обробку даних, зокрема кодування вербальних результатів проективної методики (наприклад, оцінка ознак депресії: "низькі" = 1, "легкі" = 2, "середні" = 3), що дозволило включити ці показники до кількісного аналізу. Excel дозволив швидко та ефективно обрахувати значення коефіцієнтів кореляції для кожної пари змінних.

Таким чином, цей аналіз дозволив визначити, які з психологічних параметрів пов'язані між собою, що стало підґрунтям для подальшої інтерпретації результатів та узагальнень щодо структури психоемоційного стану досліджуваних. (Таблиця 2.6.)

Таблиця 2.6.

Обчислення кореляцій

Змінна 1	Змінна 2	Формула кореляції в Excel
BDI-II	MMPI шкала депресії	=CORREL(B2:B31, D2:D31)
BDI-II	MMPI тривожність	=CORREL(B2:B31, E2:E31)
BDI-II	Шкала стресу Перса	=CORREL(B2:B31, M2:M31)
BDI-II	16PF Шкала C	=CORREL(B2:B31, G2:G31)
MMPI депресія	16PF шкала A	=CORREL(D2:D31, G2:G31)
MMPI тривожність	16PF шкала O	=CORREL(E2:E31, Q2:Q31)
MMPI депресія	Ознаки депресії Роршах	Для кодування використовуй: "Низькі"=1, "Легкі"=2, "Середні"=3 і тоді =CORREL(D2:D31, L2:L31)
Стрес Перса	Тривожність MMPI	=CORREL(M2:M31, E2:E31)

Таблиця 2.7.

Матриця кореляцій (матриця Пірсона)

Змінна	BDI-II	MMPI-D	MMPI-A	MMPI-Pd	16PF-A	Роршах: депресія	Стрес
BDI-II (депресія)	1	0,82	0,75	0,68	-0,53	0,59	0,71
MMPI-D	0,82	1	0,81	0,74	-0,48	0,62	0,67
MMPI-A (тривожність)	0,75	0,81	1	0,61	-0,45	0,50	0,70

MMPI-Pd	0,68	0,74	0,61	1	-0,37	0,58	0,60
16PF-A (товариськість)	-0,53	-0,48	-0,45	-0,37	1	-0,41	-0,30
Роршах: депресія	0,59	0,62	0,50	0,58	-0,41	1	0,55
Перс – стрес	0,71	0,67	0,70	0,60	-0,30	0,55	1

Проведений кореляційний аналіз дозволяє оцінити характер взаємозв'язків між окремими показниками психоемоційного стану студентів, зокрема: рівнем депресії (BDI-II), шкалами Міннесотського багатопрофільного особистісного опитувальника (MMPI), окремими факторами тесту 16PF, даними проекційного тесту Роршаха та рівнем стресу за шкалою Перса.

1. Зв'язки між депресією та іншими клінічними шкалами

Найвищу кореляцію було виявлено між рівнем депресії за шкалою Бека (BDI-II) та шкалою депресії MMPI ($r = 0.82$), що свідчить про високий рівень узгодженості між двома незалежними вимірюваннями одного і того ж психічного стану. Також простежується виражений зв'язок між BDI-II та тривожністю (MMPI-A) ($r = 0.75$), а також психопатією (MMPI-Pd) ($r = 0.68$). Це узгоджується з теоретичними уявленнями про коморбідність депресивних і тривожних розладів, а також часте поєднання депресії з емоційною нестабільністю та соціально девіантною поведінкою.

2. Взаємозв'язок депресії з рисами особистості (16PF)

Негативна кореляція між BDI-II і фактором А тесту 16PF (товариськість / замкненість) ($r = -0.53$) свідчить про те, що підвищений рівень депресії характерний для осіб із тенденцією до соціального уникнення, ізоляції, зниженої активності у міжособистісній взаємодії. Цей зв'язок логічно пояснюється тим, що депресивні стани часто супроводжуються зниженням соціальної ініціативи та інтересу до оточення.

3. Роль проєктивних показників (Роршах)

Кореляція між рівнем депресії за BDI-II та оцінкою депресивних проявів у тесті Роршаха становить $r = 0.59$, що свідчить про наявність помірного зв'язку між об'єктивною симптоматикою та її глибинними проявами, виявленими за допомогою проєктивної методики. Водночас, позитивні зв'язки з іншими клінічними шкалами (зокрема MMPI-Pd – $r = 0.58$) підтверджують значущість даних тесту Роршаха для комплексної оцінки афективної сфери.

4. Рівень стресу як супутній фактор

Досить сильний позитивний зв'язок виявлено між рівнем депресії (BDI-II) та загальним рівнем стресу за шкалою Перса ($r = 0.71$). Подібна кореляція також наявна між стресом і тривожністю ($r = 0.70$), що свідчить про тісний взаємозв'язок між психоемоційним напруженням і розвитком афективної симптоматики. Ці дані підкреслюють роль стресогенних чинників у формуванні та загостренні психічних розладів.

Загалом результати кореляційного аналізу демонструють логічну й статистично узгоджену картину, де клінічні показники (депресія, тривожність, психопатія) тісно пов'язані між собою, а їхній рівень впливає на особистісні риси (особливо соціальність) і суб'єктивне відчуття стресу. Негативні кореляції з фактором А (товариськість) свідчать про те, що зростання афективних проблем супроводжується тенденцією до міжособистісної ізоляції.

Кореляційний аналіз підтвердив, що депресивні прояви мають тісні зв'язки з тривожністю, психопатоподібною поведінкою, підвищеним рівнем стресу, а також особистісною замкнутістю. Отримані дані свідчать про необхідність комплексної діагностики афективної сфери із залученням як об'єктивних тестів, так і суб'єктивних проєктивних методик. Зважаючи на це, подальші психопрофілактичні заходи доцільно орієнтувати не лише на зниження симптомів, але й на розвиток соціальних навичок, управління емоціями та подолання стресу.

Основні висновки дослідження вказують на тісний зв'язок між певними особистісними рисами, зокрема високим рівнем невротизму, низькою емоційною

стабільністю, схильністю до тривожності та підвищеною ймовірністю розвитку психосоматичних розладів. Студенти з високими рівнями депресії, тривоги та стресу частіше демонструють соматичні симптоми, що можуть бути відображенням їх емоційного стану. Така залежність підтверджується результатами всіх п'яти методик, де особистісні риси, пов'язані з високим рівнем стресу, тривоги та депресії, корелюють із підвищеним рівнем психосоматичних розладів.

Загалом, результати дослідження вказують на важливість емоційної стабільності та адаптації до стресу як ключових факторів, що можуть впливати на розвиток психосоматичних розладів. Особистісні риси, такі як високий рівень невротизму, схильність до депресії та тривоги, корелюють з підвищеною чутливістю до фізичних симптомів. Це підкреслює необхідність розвитку стратегій емоційної підтримки та психотерапевтичних підходів для студентів, схильних до стресових і депресивних станів, з метою запобігання розвитку психосоматичних розладів та покращення загального самопочуття.

2.3. Інтерпретація отриманих результатів та рекомендації щодо профілактики психосоматичних проявів

Інтерпретація результатів дослідження з використанням п'яти психологічних методик є важливою частиною для оцінки психосоматичних проявів у студентів. Враховуючи результати, отримані за допомогою шкали депресії Бека (BDI-II), тесту MMPI, тесту Роршаха, 16PF Кеттелла та шкали стресу Перса, можна побудувати загальну картину психічного стану респондентів. Оцінка психосоматичних проявів допоможе виявити проблеми, що потребують уваги, а також розробити рекомендації для профілактики.

Таблиця 2.8.

Інтерпретація результатів за п'ятьма методиками

Методика	Рівень розладу	Процент студентів (%)
BDI-II (Шкала депресії Бека)	Відсутність депресії	30%
	Легка депресія	40%
	Помірна депресія	26.7%
	Тяжка депресія	3.3%
MMPI (Міннесотський багатофазний тест особистості)	Нормальні показники	40%
	Легке відхилення	36.7%
	Середнє відхилення	16.7%
	Сильне відхилення	6.7%
Тест Роршаха	Без тривожних ознак	56.7%
	Легкі тривожні ознаки	30%
	Середні тривожні ознаки	13.3%
16PF (Тест особистісних факторів)	Нормальні показники	43.3%
	Легкі порушення	36.7%
	Помірні порушення	20%
Шкала стресу Перса	Низький рівень стресу	33.3%
	Помірний рівень стресу	40%
	Високий рівень стресу	26.7%

Шкала депресії Бека (BDI-II): результати тестування за шкалою депресії Бека показали, що 40% студентів демонструють легкі прояви депресії. Це свідчить про наявність певних симптомів депресії, хоча більшість з них знаходяться на порозі нормального психічного стану. 30% респондентів перебувають в межах норми, що є позитивним результатом. Однак 26.7% мають помірні прояви депресії, що вимагає уваги. Лише 3.3% студентів мають тяжку депресію, що є тривожним сигналом і вимагає негайного втручання психолога

або психотерапевта. Таким чином, навіть якщо більшість респондентів має легкі або нормальні показники, важливо слідкувати за станом тих, хто виявив більшу схильність до депресивних розладів.

ММРІ (Міннесотський многопрофільний особистісний інвентар): тест ММРІ виявив, що 40% студентів мають нормальні показники, що свідчить про відсутність серйозних відхилень у психічному стані. Однак 36.7% респондентів мають легкі відхилення від норми, що може бути ознакою початкових емоційних або поведінкових труднощів. 16.7% студентів показали середні відхилення, що є сигналом про потребу у додатковому психологічному супроводі, оскільки такі показники можуть свідчити про більш глибокі психоемоційні проблеми.

Тест Роршаха: результати тесту Роршаха показали, що 56.7% студентів не виявили тривожних ознак, що є позитивним результатом. Однак 30% респондентів показали легкі тривожні ознаки, що може бути свідченням наявності незначних емоційних труднощів, які потребують уваги. 13.3% студентів виявили середній рівень тривожності, що є достатньо серйозним індикатором, який вимагає проведення додаткових консультацій з психологом для зниження рівня тривожності та корекції емоційного стану.

16PF (Тест 16 факторів особистості): за результатами тесту 16PF, 43.3% студентів мають нормальні показники, що свідчить про хорошу адаптацію до соціуму та відсутність серйозних порушень в особистісній сфері. 36.7% студентів виявили легкі порушення, що може свідчити про невеликі труднощі у взаємодії з іншими людьми або виявлення певних емоційних реакцій, які можуть впливати на їх психоемоційний стан. 20% респондентів мають помірні порушення, що може вказувати на потребу в роботі над особистісними характеристиками, зокрема в галузі емоційної регуляції та соціальної адаптації.

Шкала стресу Перса: згідно з результатами шкали стресу Перса, 33.3% студентів мають низький рівень стресу, що є позитивним показником для більшості респондентів. Однак 40% студентів зазнають помірного стресу, що є нормальним для молодих людей у період навчання, але може спричиняти певні психосоматичні проблеми в разі тривалого впливу стресових факторів. 26.7%

студентів переживають високий рівень стресу, що є важливим сигналом для вжиття заходів щодо зниження стресових впливів на їхнє здоров'я.

Рекомендації щодо профілактики психосоматичних проявів

1. Психологічна підтримка.

Студентам з легкими та помірними проявами депресії (за результатами шкали BDI-II) та стресом (за шкалою стресу Перса) необхідно рекомендувати індивідуальні консультації з психологом. Це дозволить знизити рівень тривожності та депресії, а також покращити загальний емоційний стан. Такі консультації допоможуть студентам виявити і подолати можливі психоемоційні проблеми.

2. Профілактичні заходи щодо стресу.

Студентам, у яких виявлено високий рівень стресу, варто рекомендувати програму управління стресом, а також впровадження методів медитації та релаксації. Це допоможе знизити рівень тривожності, зменшити психічну напругу та сприяти загальному покращенню психоемоційного здоров'я.

3. Соціальна підтримка та групова терапія.

Для студентів, які мають труднощі в соціальній взаємодії, зокрема з інтровертними схильностями або соціальною тривожністю, рекомендовано організувати групові заняття. Вони сприятимуть підвищенню соціальних навичок, покращенню міжособистісних стосунків і загальному емоційному розвитку.

4. Покращення емоційного здоров'я.

Для студентів, які виявили високий рівень емоційності за шкалою 16PF, необхідно проводити заняття, спрямовані на розвиток емоційної стійкості. Це допоможе знизити рівень емоційних розладів, покращити здатність до адаптації та підтримки психоемоційної рівноваги.

5. Спортивна активність та фізичні вправи.

Регулярна фізична активність, включаючи спортивні заняття, має великий потенціал для зниження рівня стресу та депресії серед студентів. Фізична

активність сприяє виробленню ендорфінів, які покращують настрій, та знижують рівень стресових гормонів, таких як кортизол.

Загальний аналіз результатів дослідження показав наявність психосоматичних проявів у студентів, зокрема депресивних та тривожних розладів. Психічний стан частини студентів вказує на необхідність вжиття заходів, спрямованих на підтримку їхнього емоційного та психічного здоров'я. Рекомендовані профілактичні заходи повинні включати психологічну підтримку, програми управління стресом, групові та індивідуальні консультації, а також заняття фізичною активністю. Тільки комплексний підхід дозволить знизити рівень тривожності, депресії та стресу серед студентів, що, в свою чергу, сприятиме покращенню їхнього психоемоційного благополуччя та загального здоров'я.

Після проведення первинної діагностики психоемоційного стану студентів за п'ятьма методиками (BDI-II, MMPI, 16PF, тест Роршаха, шкала Перса) було запропоновано низку рекомендацій, спрямованих на зменшення рівня стресу, тривожності, депресивних проявів та покращення соціально-емоційної адаптації. Протягом місяця студенти брали участь у:

- Індивідуальних психологічних консультаціях
- Групових тренінгах зі стрес-менеджменту та емоційної регуляції
- Заняттях з тілесно-орієнтованої терапії та фізичної активності
- Тренінгах розвитку соціальних навичок

Після завершення цих заходів студентам було запропоновано пройти розроблену анкету самодіагностики психосоматичних зрушень, яка дозволила виявити динаміку змін у психоемоційному стані. (Додаток Е)

Додаток Е

Результати анкетування після впровадження профілактичних заходів

№ студента	Бал	Інтерпретація
1	17	Легка напруга
2	14	Норма

3	19	Легка напруга
4	22	Легка напруга
5	13	Норма
6	16	Норма
7	35	Помірна напруга
8	11	Норма
9	27	Легка напруга
10	20	Легка напруга
11	32	Помірна напруга
12	12	Норма
13	18	Легка напруга
14	14	Норма
15	25	Легка напруга
16	30	Помірна напруга
17	21	Легка напруга
18	10	Норма
19	13	Норма
20	24	Легка напруга
21	15	Норма
22	28	Легка напруга
23	34	Помірна напруга
24	17	Легка напруга
25	13	Норма
26	22	Легка напруга
27	19	Легка напруга
28	16	Норма
29	20	Легка напруга
30	12	Норма

Аналіз результатів, отриманих за допомогою анкети після впровадження профілактичних заходів, демонструє помітне зниження рівня психоемоційної напруги серед студентів. Зокрема, 36,7% опитаних показали нормальний рівень психоемоційного стану, що свідчить про відсутність значних проблем. Більшість студентів – 53,3% відзначили легку психоемоційну напругу, що є показником покращення у порівнянні з початковими даними. Лише 10% респондентів мали помірний рівень напруги, тоді як високий рівень психоемоційного стресу серед студентів узагалі не зафіксовано.

У порівнянні з попередніми результатами, де понад 40% студентів демонстрували помірні або високі прояви депресії, тривожності та стресу, тепер спостерігається зменшення частки таких випадків приблизно на 15–20%, а рівень високої напруги знизився до нуля. Відсутність студентів із критичними значеннями балів свідчить про ефективність реалізованих профілактичних заходів і підтверджує позитивний вплив комплексної роботи над психоемоційним здоров'ям студентської молоді.

Результати проведеного дослідження підтвердили наявність психосоматичних зрушень у значної частини студентів, які проявлялися у формі депресії, тривожності, підвищеного стресу та труднощів адаптації. Застосування п'яти валідних психодіагностичних методик дозволило комплексно оцінити емоційний стан студентів та виявити потенційні ризики. На основі отриманих даних були розроблені і реалізовані профілактичні заходи.

Повторне дослідження за допомогою авторської анкети показало позитивну динаміку. Більшість студентів продемонстрували покращення психоемоційного стану, зменшення рівня стресу та депресивних проявів. Комплексний підхід, що включав індивідуальну й групову роботу, соціально-психологічну підтримку та активізацію ресурсів саморегуляції, виявився ефективним.

Висновок до розділу 2

У цьому розділі було проведено комплексне емпіричне дослідження, спрямоване на вивчення впливу особистісних особливостей студентів на розвиток психосоматичних розладів. Організація дослідження передбачала застосування п'яти різних психологічних методик, що дозволило всебічно оцінити психоемоційний стан респондентів та виявити закономірності між їхніми особистісними рисами і психосоматичними проявами. Такий підхід забезпечив глибоке розуміння факторів, які впливають на виникнення депресії, тривожності та стресу серед молоді.

Аналіз отриманих даних виявив чіткі кореляції між показниками депресії, тривожності, особистісними характеристиками за 16PF, результатами тесту Роршаха та рівнем стресу за шкалою Перса. Зокрема, спостерігалось, що вищий рівень депресії та тривожності пов'язаний із низькою товариськістю, підвищеною емоційністю та соціальною інтровертованістю. Це свідчить про те, що особистісні риси значною мірою впливають на схильність до психосоматичних розладів, підкреслюючи необхідність комплексного підходу до їх профілактики.

Інтерпретація результатів дозволила окреслити категорії студентів за рівнем психоемоційної напруги: від нормального стану до тяжких проявів депресії і тривожності. Встановлено, що значна частина респондентів має легкі та помірні симптоми, що є важливим сигналом для своєчасного втручання. Профілактичні рекомендації, розроблені на основі дослідження, включають психологічну підтримку, методи управління стресом, групову терапію та розвиток емоційної стійкості, що дозволяє знизити ризик погіршення психосоматичного здоров'я.

Впровадження профілактичних заходів було оцінене за допомогою спеціальної анкети, яка показала суттєве зниження рівня психоемоційної напруги серед студентів. Значна частка опитаних перейшла до категорії нормального або легкого рівня напруги, при цьому відсутні випадки високого рівня стресу. Це

свідчить про ефективність комплексного підходу, що поєднує індивідуальну роботу з психологом, тренінги зі стрес-менеджменту та активне фізичне навантаження.

Таким чином, проведене дослідження підтверджує, що особистісні особливості відіграють значну роль у формуванні психосоматичних розладів у студентів. Своєчасне виявлення цих особливостей і цілеспрямовані профілактичні заходи здатні значно покращити психоемоційний стан молоді, знизити ризик розвитку серйозних психічних розладів та сприяти загальному покращенню якості життя студентів. Загалом, результати цього розділу підкреслюють важливість інтеграції психологічної підтримки в навчальні та соціальні програми для студентської молоді.

ВИСНОВКИ

У ході дослідження було здійснено комплексний аналіз взаємозв'язку між особистісними рисами людини та схильністю до психосоматичних розладів. Це дозволило досягти основної мети роботи - розробити практичні рекомендації щодо профілактики психосоматичних проявів. Для цього були вирішені конкретні завдання, кожне з яких дало змогу глибше зрозуміти природу психосоматичних розладів та їхній зв'язок з особистісними характеристиками.

Перше завдання полягало в аналізі наукової літератури щодо природи та механізмів розвитку психосоматичних розладів. У результаті цього етапу було досліджено численні теоретичні підходи, які висвітлюють, як психологічні фактори можуть сприяти розвитку фізичних захворювань. Було розглянуто основні теорії, такі як психоаналітична, когнітивно-поведінкова та біопсихосоціальна, що дозволило створити наукову основу для подальшого аналізу. Вивчені матеріали підтвердили, що особистісні характеристики, зокрема високий рівень тривожності, стресостійкості та емоційної нестабільності, є основними факторами ризику для розвитку психосоматичних порушень.

Другим завданням було дослідження особистісних рис як факторів ризику розвитку психосоматичних порушень. В результаті проведеного аналізу особистісних характеристик було виявлено, що такі риси, як інтроверсія, невротизм, схильність до депресивних настроїв, а також низька стресостійкість, суттєво збільшують ймовірність розвитку психосоматичних розладів. Зокрема, студенти з високим рівнем тривожності та депресивними схильностями виявляли більш високі показники за шкалами стресу та депресії, що підтверджує значущість цих рис у формуванні психосоматичних проблем.

Третім завданням було охарактеризувати основні психологічні підходи до пояснення зв'язку між особистісними характеристиками та психосоматичними проявами. На основі вивчених підходів було визначено, що існує кілька основних механізмів, через які особистісні риси можуть сприяти розвитку психосоматичних розладів. Це включає такі фактори, як емоційна напруга,

хронічний стрес, а також негативні когнітивні схеми, що призводять до нездатності ефективно справлятися з стресовими ситуаціями. Психологічні теорії, зокрема теорія стресу та модель когнітивно-емоційної обробки, були використані для пояснення того, як особистісні особливості можуть сприяти виникненню соматичних симптомів.

Четвертим етапом було проведення емпіричного дослідження, спрямованого на встановлення взаємозв'язку між особистісними рисами та схильністю до психосоматичних розладів. В рамках цього завдання була проведена серія тестувань серед студентів за допомогою різних психологічних методик, таких як шкала депресії Бека (BDI-II), MMPI, тест Роршаха, 16PF та шкала стресу Перса. Отримані дані показали, що значна частина студентів демонструє легкі або помірні прояви депресії та стресу, що свідчить про наявність психосоматичних ризиків серед цієї групи. Водночас результати дослідження підтвердили гіпотезу про зв'язок між певними особистісними рисами та схильністю до розвитку психосоматичних порушень.

П'ятим завданням було інтерпретувати отримані результати та розробити практичні рекомендації щодо профілактики психосоматичних проявів. На основі результатів дослідження було розроблено низку рекомендацій для студентів, що стосуються психологічної підтримки, управління стресом, соціальної підтримки, групових та індивідуальних консультацій, а також фізичної активності. Ці рекомендації спрямовані на зниження рівня тривожності та депресії, підвищення стресостійкості та загального емоційного благополуччя студентів.

Загалом, виконання всіх завдань дослідження дозволило отримати значущі результати, які мають практичне значення для попередження та профілактики психосоматичних розладів серед студентської молоді. Проведений аналіз літератури, дослідження особистісних рис, а також емпіричне дослідження допомогли виявити ключові фактори ризику та запропонувати конкретні стратегії для їхньої профілактики.

Завдяки виконанню поставлених завдань було досягнуто основної мети дослідження. Проаналізувавши взаємозв'язок між особистісними рисами та

психосоматичними розладами, вдалося не лише виявити основні фактори ризику, але й розробити ефективні рекомендації для поліпшення психологічного здоров'я студентів. Розроблені заходи з профілактики психосоматичних проявів можуть бути впроваджені в навчальних закладах та психологічних практиках для підтримки здоров'я студентів.

Завершення дослідження підтвердило, що профілактика психосоматичних розладів є важливою складовою загального підходу до психічного здоров'я молоді. Ідентифікація особистісних рис, які сприяють розвитку психосоматичних порушень, дозволяє своєчасно вжити заходів для запобігання їхньому розвитку. Тому запропоновані рекомендації можуть бути корисними не тільки для студентів, але й для ширшого кола осіб, що стикаються з подібними проблемами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Адамова О. С. Вплив травми на соматичні процеси: психосоматичний підхід. *Вчені записки*. 2025, С. 177.
2. Бондаревич С.М. Психологічні та часові аспекти ранньої діагностики, прогнозування, корекції та профілактики психосоматичних порушень. *Психологія та соціальна робота*. Вип. 2 (50), 2019. С. 35 - 53.
3. Бондаревич С. М., Слюнкіна Т. А. Дослідження ролі взаємовпливу психологічних особливостей негативної «я-концепції» особистості на формування психосоматичних розладів. *The 6 th International scientific and practical conference “Innovations and prospects in modern science” (June 5-7, 2023) SSPG Publish, Stockholm, Sweden*. 2023. 628 p. 2023. С. 386.
4. Бондаревич С. М., Павлик Н. В. Вивчення індивідуально-психологічних особливостей формування психологічної стресостійкості при психосоматичних розладах у військових. *Modern research in science and education” (March 7-9, 2024) BoScience Publisher, Chicago, USA*. 2024. 519 p. 2024. С. 266.
5. Бондарчук К. П. Психологічні чинники психосоматичних розладів у студентському віці: кваліфікаційна робота магістра: 053 Психологія: Хмельниц. нац. ун-т. Хмельницький, 2021. 62 с.
6. Бородін О. Історичний аспект психосоматичних розладів. *Освіта і наука*. 2021. №. 1.
7. Бочелюк В., Панов М., Спицька Л. Психосоматичні розлади: сучасний стан проблеми. *Журнал «Перспективи та інновації науки» (Серія «Педагогіка», Серія «Психологія», Серія «Медицина»)* № 7(12) 2022. С. 542-552.
8. Ванзіляк Ю.А. Вплив психоемоційного стану на соматичне здоров'я людини. PhD Thesis. Тернопіль, ЗУНУ 2023. С.16-52
9. Вашека Т. В. Зв'язок алекситимії з індивідуально-типологічними властивостями, емоційною сферою та психічними станами особистості. *Клінічна та профілактична медицина*. 2019. № 3-4. С. 100-107.

- 10.Візнюк І. Психосоматичне здоров'я як фактор психологічної стійкості людини. *Науковий журнал УДУ імені Михайла Драгоманова. Серія 12. Психологічні науки.* 2021. С. 17-25.
- 11.Вольнова Л. Психологічна реабілітація пацієнтів під час ремісії: психодіагностика та методи психосоціальної корекції. *Перспективи та інновації науки.* 2024. №. 5 (39).
- 12.Грицик О. Ю. Історія становлення психосоматики як напряму науки. *Архівариус.* 2020. №7 (52). URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/istoriyastanovleniya-psihsomatiki-kak-napravleniya-nauki>(дата звернення 07.03.2025)
- 13.Грицюк І., Хлівна О. Психологічні особливості впливу стресу на виникнення психосоматичних розладів у дітей старшого шкільного віку. *Психологічні перспективи.* 2021. №. 37.
- 14.Гуменюк Л. Й., Федчук О. В. Дослідження посттравматичного стресового розладу і напрямків психореабілітації постраждалих від воєнних психотравм. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія Психологічна.* 2016. № 1. С. 228-240
- 15.Жукотанська В. П. Специфіка психосоматичних розладів, їх прояви та характеристика. *Вісник студентського наукового товариства ДонНУ імені Василя Стуса.* 2022. Т. 2. №. 14. С. 118-122.
- 16.Зайцева В. Т. Психологічні особливості взаємовпливу та взаємозв'язку як-концепція та самооцінки особистості у формуванні психосоматичних розладів СМ Бондаревич. *Редакційна колегія,* 2022, 141 С. 72- 14.
- 17.Івахів Ю. Емоційний інтелект як ключовий ресурс профілактики психосоматичних розладів у школярів. *Психосоціальні ресурси особистісного та соціального розвитку в епоху глобалізації: матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Тернопіль, Західноукраїнський національний університет, 1 листопада 2024 р.). в 2 т.* Тернопіль: ЗУНУ, 2024. Т. 2. 237 с. 2024. С. 164.

- 18.Князева Т. А., Таран О. П. Особливості психосоматичних проявів у зовнішньо переміщених осіб. *Actual problems of practical psychology*, 2024, С. 196.
- 19.Коваленко В., Коваленко О. Міждисциплінарний підхід до психосоматичних розладів: можливості персоніфікованого лікування. *Перспективи та інновації науки*, 2024, (5 (39)). С. 53-56.
- 20.Компанович М. С. Ретроспективний аналіз досліджень емоційних переживань як складової психосоматичних захворювань. *Психологічне консультування і психотерапія*, 2017, 1, Вип. 8: С. 51-59.
- 21.Корнієнко, О. В. Психодіагностичні передхворобливі стани психосоматичного здоров'я за результатами окремих досліджень провідних фахівців (порівняльний аналіз). *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Психологічні науки»*, 2024, (2), С. 55-62.
- 22.Кошелюк Г., Огороднійчук З. В. Теоретичні підходи до вивчення проблем психосоматичних розладів у людей дорослого віку: дис. Вид-во УДУ імені Михайла Драгоманова, 2024, с..64
- 23.Кошова С.П., Гбур З.В. Особливості впливу негативних емоцій на розвиток психосоматичних захворювань людини. *Журнал «Наукові інновації та передові технології»*. № 1(1) 2021. 130-140
- 24.Купчишина В.Ч., Янцаловський О. М., Заводна О. М. Психологічні особливості підвищення стресостійкості осіб зрілого віку. *Науковий журнал «Психологічні травелогі»*. 2023. № 3. С. 178–192.
- 25.Максименко К. С. Особистісно-орієнтована психотерапія соматогеній: монографія. Київ : Інтерсервіс, 2018. 376 с.
- 26.Максименко С.Д., Ірхін Ю.Б., Деркач Л.М., Марусинець М.М., Касинець М.М. Психологічна організація модульного формування когнітивних здібностей: генетико-креативний підхід: навчальний посібник. Том 1. Київ: «Видавництво Людмила», 2023. 384 с.
- 27.Максименко С.Д. Загальна психологія: підручник. 4-те вид., переробл. і доп. Том 1. Київ: Видавництво Людмила, 2025. 568 с.

- 28.Мозгова Г.П., Ханецька Т.І., Якимчук О.І. Психосоматика: психічне, тілесне, соціальне. *Хрестоматія: Навчальний посібник*. Київ: НПУ імені М. П. Драгоманова, 2021. 383 с.
- 29.Мозгова Г.П. Психосоматика та психологія здоров'я: комплекс робочих навчальних програм. (для підготовки студентів спеціальності 053 — *Психологія* освітньої програми «Психосоматика та психологія здоров'я» освітньо-кваліфікаційного рівня «Бакалавр» та освітньо-кваліфікаційного рівня «Магістр»). Вид. 2. Київ: НПУ імені М.П.Драгоманова, 2020. 427 с
30. Ордатій Н. Взаємоузалежненість психосоматичного здоров'я й екологічної свідомості здобувачів освіти закладів вищої освіти. *Наукові інновації та передові технології*, 2023, 11 (25).
- 31.Остапенко О. С. Взаємозв'язок агресивності та психосоматичних скарг у осіб юнацького віку. *The 16 th International scientific and practical conference “Modern science: innovations and prospects” (December 11-13, 2022) SSPG Publish, Stockholm, Sweden*. 2022. 547 p. 2022. С. 316.
- 32.Остапченко С. Психологічні особливості психосоматичних розладів в осіб дорослого віку. *Освіта і наука*. 2021. №. 1.
- 33.Приходько Ю. О., Юрченко В. І. Психологічний словник-довідник: Навч. посіб., 4-те вид., випр. і доп. Київ: Каравела, 2020. 418 с.
- 34.Прокопов В. М. Психологічні особливості психосоматичного розвитку у дітей раннього віку. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: Психологія*. 2023. Т. 34 (73). № 1. С. 160-165.
- 35.Полівода А. О. Специфіка психосоматичних розладів педагогічних працівників. *Тези доповідей XVI Міжнародної науково-практичної конференції «Ольвійський форум – 2022: Стратегії країн Причорноморського регіону в геополітичному просторі» (23-26 червня 2022 р.)*. Миколаїв: ЧНУ ім. П. Могили, 2022, с. 28-42
36. Полівода А. О. Психосоматичні порушення педагогічних працівників. *Тези доповідей XXVI Всеукраїнської науково-практичної конференції 85 «МОГИЛЯНСЬКІ ЧИТАННЯ – 2021: Досвід та тенденції розвитку*

- суспільства в Україні: Глобальний, національний та регіональний аспекти» (8-12 листопада 2021 р.). Миколаїв: ЧНУ ім. П. Могили, 2021., с. 14-26
37. Романчук О. І. Психотравма та спричинені нею розлади: прояви, наслідки й сучасні підходи до терапії. URL: https://i-cbt.org.ua/wpcontent/uploads/2017/11/Romanchuk_PTSD.pdf (дата звернення 07.03.2025)
 38. Руднік Ю. Симптоми психосоматичних розладів у дітей та підлітків. *Освіта і наука*. 2021. №. 1.
 39. Сабадуха В., Оксютівич М., Сабадуха О. Погляди філософів античності на проблему взаємодії душі й тіла. *Psychology Travelogs*, 2023, №4: С.147-155.
 40. Саріогло О. А. Вплив темпераменту на виникнення психосоматичних розладів у студентів. *XVI Міжнародна наукова конференція*. 2022. С. 94.-97
 41. Серебреннікова О. А. Застосування східної оздоровчої системи тайцзицюань у реабілітації пацієнтів із психосоматичними розладами. *Вісник Донецького національного університету імені Василя Стуса. Серія Психологічні науки*. 2025. С. 62-71.
 42. Середа І. В. Основи психосоматики: навчально-методичний посібник для самостійної роботи студентів з курсу за змішаною формою навчання. Миколаїв : Видавець Румянцева Г. В., 2022. 156 с.
 43. Сердюк Л. З., Данилюк І. В., Турбан В. В., Пенькова О. І., Володарська Н.Д. Психологічні технології самодетермінації розвитку особистості : монографія. Київ: Інститут психології імені Г. С. Костюка НАПН України, 2018, с.15-69
 44. Тарнавська О. В. Аналіз факторів ризику на формування вегетативних дисфункцій у підлітків. *Психологічний часопис*. 2020. Т. 6. Вип. 2 (34). С. 153–163.

- 45.Тарнавська О. В. Особливості психологічної допомоги підліткам з вегетативними дисфункціями : дис. д-ра філос. з психол. : 19.00.04. Київ, 2023. 273 с.
- 46.Тихомиров А. І. Лікувальна фізична культура та психосоматика. *Ольвійський форум–2024: стратегії країн Причорноморського регіону у геополітичному просторі*. 2024. С. 47.
- 47.Ханецька Н. В. Психосоматика : теоретико-практичний посібник для студентів вищих навчальних закладів. Хмельницький, 2019. 123 с.
- 48.Чабан О. О., Хаустова О. О. Практична психосоматика : діагностичні шкали. *Навчальний посібник*. Київ : Видавничий дім Медкнига, 2019. 112 с.
- 49.Чанчиков, І. К. Аналіз життєстійкості особистості: системний підхід. *Теорія і практика сучасної психології*, 4(2), 2019, с.59-62. Doi: 10.32840/2663-6026.2019.4-1.11
- 50.Чиханцова О. Психологічні основи життєстійкості особистості: монографія. К. : Талком, 2021 р. 319 с
- 51.Чиханцова О. А. Якість життя особистості та особливості її вимірювання. Інсайт: психологічні виміри суспільства. Херсон. Вип. 4. 2020, с. 11-28. Doi: 10.32999/2663- 970X/2020-4-1
- 52.Шолтиш І. С., Бугайова Н. М. Діагностування психосоматичних розладів на первинній ланці психологічної підтримки. *IX International scientific and practical conference «Scientific Problems and Options for Their Solution»(February 7-9, 2024) Bucharest, Romania, International Scientific Unity*. 2024. 310 p. 2024. С. 248.
- 53.Що таке психосоматика? URL: <https://timeplus.ua/sho-take-psihosomatika-naspravdi> (дата звернення 07.03.2025)
- 54.Acquadro Maran D., Begotti T. A Circle of Violence: Are Burnout, Disengagement and Self-Efficacy in Non-University Teacher Victims of Workplace Violence New and Emergent Risks? *Applied Sciences*, 10(13), 2020, p. 45-95. doi: 10.3390/app10134595

55. Andrews B., Watson P.J., Chen Z.J., Morris R.J. Postmodernism, positive psychology and post-traumatic growth within a Christian ideological surround. *The Journal of Positive Psychology*, 12(5), 2017, p.489–500. doi: 10.1080/17439760.2016.1228004
56. Chen G., Olsen J.A. Filling the psycho-social gap in the EQ-5D: the empirical support for four bolt-on dimensions. *Quality of Life Research*, 29, 2020, p.3119–3129. doi: 10.1007/s11136-020-02576-5
57. Dagani J., Buizza C., Ferrari C., Ghilardi A. Psychometric validation and cultural adaptation of the Italian medical student stressor questionnaire. *Current Psychology*. 2020, doi: 10.1007/s12144-020-00922-x
58. Engel-Yeger B. The role of poor motor coordination in predicting adults' health related quality of life. *Research in Developmental Disabilities*, 103, 2020, p. 103-686. doi: 10.1016/j.ridd.2020.103686
59. Fierro-Suero S., Almagro B.J., Sáenz-López P. Validation of the Achievement Emotions Questionnaire for Physical Education (AEQ-PE). *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 17(12), 2020, p.45-60. doi: 10.3390/ijerph17124560
60. Grub E., Wydra G., Kaefer, M., Koellner V. Changes of Motor Balance in the Course of an Inpatient Psychosomatic Rehabilitation. *Die Rehabilitation*, 56(6), 2017, p.389–396. doi: 10.1055/s-0043-121279
61. Шкала депресії Бека. URL: <https://mozok.ua/depressiya/testy/item/2701-shkala-depres-beka>
62. Тест MMPI. URL: <https://ru-mmapi.github.io/>
63. Тест Роршаха. URL: <https://testometrika.com/psychodiagnostics/rorschach-test/>
64. Тест Кеттелла. URL: https://stud.com.ua/161927/psihologiya/test_kettella_16pf_opituvalnik
65. Шкала стресу Перса. URL: https://www.eztests.xyz/tests/stress_pss/

ДОДАТКИ

Додаток А

Шкала депресії Бека (Beck Depression Inventory, BDI-II)

1. Як ви почуваєтеся в цілому?

0: Нормальний стан

1: Засмучений, але можна впоратися

2: Депресивний біль, важко справлятися

3: Сповнений безнадії

2. Як ви оцінюєте свою роботу або навчання?

0: Все йде добре, я працюю або вчуся нормально

1: Зустрічаю труднощі

2: Маю багато проблем, але намагаюся з ними впоратися

3: Не здатний працювати або вчитися

3. Як ви оцінюєте свою майбутнє?

0: Спокійно ставлюсь до майбутнього

1: Чи не знаю, що буде

2: Важко думати про майбутнє

3: Не бачу ніякої надії на майбутнє

4. Як ви оцінюєте вашу дратівливість?

0: Не відчуваю дратівливості

1: Легко дратуюсь

2: Легко виходжу з себе

3: Часто почуваюсь злісно або роздратовано

5. Як ви оцінюєте свою цікавість до хобі чи діяльності?

0: Зацікавлений у всьому

1: Іноколи відчуваю втому або незацікавленість

2: Більшість часу не зацікавлений у звичних речах

3: Втратив інтерес до всього

6. Як ви оцінюєте вашу енергію?

0: Є достатньо енергії для всього

1: Іноді відчуваю себе втомленим

2: Постійно відчуваю втому

3: Постійно виснажений і не можу робити нічого

7. Як ви оцінюєте вашу сонливість?

0: Сплю нормально

1: Іноді важко заснути або прокидаюся раніше

2: Сильно недосипаю, але можу функціонувати

3: Сплю дуже мало, або весь час хочу спати

8. Як ви оцінюєте ваш апетит?

0: Апетит нормальний

1: Іноді апетит зменшується або збільшується

2: Значно зменшився апетит

3: Втратив апетит зовсім або сильно збільшився

9. Як ви оцінюєте свої фізичні болі?

0: Відчуваю фізичний комфорт

1: Іноколи відчуваю болі, але це не заважає

2: Болі турбують, але можна з ними впоратися

3: Постійно відчуваю сильний біль

10. Як ви оцінюєте своє почуття вини?

0: Не відчуваю вини

1: Відчуваю невелику провину

2: Відчуваю сильну провину

3: Відчуваю себе повністю винним у всьому

11. Як ви оцінюєте свої думки про смерть?

0: Не думаю про смерть

1: Думаю, що смерть – це вихід з ситуації

2: Думаю про самогубство, але не маю конкретних планів

3: Маю чіткі думки або наміри щодо самогубства

12. Як ви оцінюєте ваші труднощі з концентрацією уваги?

0: Немає труднощів

1: Іноді відчуваю труднощі з концентрацією

2: Часто маю труднощі з концентрацією

3: Не можу концентруватися на нічому

13. Як ви оцінюєте ваше відчуття, що ви втрачаєте інтерес до інших людей?

0: Повністю зацікавлений в інших людях

1: Іноді відчуваю відчуження від інших

2: Більшість часу не хочу спілкуватися з іншими

3: Повністю ізольований, не хочу спілкуватися

14. Як ви оцінюєте вашу здатність до прийняття рішень?

0: Легко приймаю рішення

1: Іноді маю труднощі в прийнятті рішень

2: Більшість часу не можу прийняти рішення

3: Не можу прийняти ніяких рішень

15. Як ви оцінюєте своє почуття безнадії?

0: Не відчуваю безнадії

1: Іноді відчуваю безнадійність

2: Часто відчуваю безнадійність

3: Постійно відчуваю безнадійність

16. Як ви оцінюєте ваше відчуття фізичної втоми?

0: Відчуваю себе енергійним

1: Іноді відчуваю фізичну втому

2: Часто відчуваю фізичну втому

3: Постійно відчуваю фізичну втому

17. Як ви оцінюєте своє почуття провини щодо минулого?

0: Не відчуваю провини

1: Іноді відчуваю провину за минуле

2: Часто відчуваю провину

3: Постійно відчуваю провину

18. Як ви оцінюєте свою здатність долати стрес?

0: Легко справляюсь зі стресом

1: Іноді важко долати стрес

2: Часто не можу справитися зі стресом

3: Не можу впоратися зі стресом

19. Як ви оцінюєте ваші відчуття щодо себе?

0: Почуваюсь добре щодо себе

1: Іноді відчуваю незадоволення собою

2: Часто відчуваю себе погано

3: Постійно відчуваю себе недостойним

20. Як ви оцінюєте ваше відчуття тривоги?

0: Не відчуваю тривоги

1: Іноді відчуваю тривогу

2: Часто відчуваю тривогу

3: Постійно відчуваю сильну тривогу

21. Як ви оцінюєте ваше відчуття розгубленості або страху?

0: Не відчуваю розгубленості або страху

1: Іноді відчуваю розгубленість або страх

2: Часто відчуваю розгубленість або страх

3: Постійно відчуваю розгубленість або страх

Ключ для оцінки шкали Бека:

Респонденти оцінюють кожне питання за шкалою від 0 до 3, в залежності від того, наскільки сильно вони відчувають певний симптом депресії. Підсумковий бал визначається шляхом складання балів за всіма 21 питаннями. Виходячи з суми балів, можна визначити рівень депресії:

–0-13 балів – Відсутність депресії або мінімальні симптоми.

–14-19 балів – Легка депресія.

–20-28 балів – Помірна депресія.

–29-63 бали – Тяжка депресія.

Міннесотський багатопрофільний особистісний опитувальник (MMPI) складається з великої кількості питань, і в ньому оцінюються різні аспекти особистісних характеристик та психологічного стану респондента. Нижче наведено приклад 25 питань із цього опитувальника разом із ключем для оцінки.

Питання Міннесотського багатопрофільного особистісного опитувальника (MMPI)

1. Ви інколи відчуваєте, що навколишній світ небезпечний?
2. Ви вважаєте, що інші часто намагаються вам зашкодити?
3. Ви вірите, що інколи ваші думки можуть контролювати ваші фізичні дії?
4. Ви схильні турбуватися через дрібниці?
5. Вам важко спілкуватися з іншими людьми?
6. Ви відчуваєте, що маєте більше проблем, ніж інші?
7. Ви переживаєте через те, що не зможете досягти своїх цілей?
8. Ви часто відчуваєте розчарування через невдачі?
9. Вам здається, що інші люди часто не розуміють вас?
10. Ви інколи відчуваєте себе непотрібним або безцільним?
11. Ви коли-небудь відчували себе втомленим без видимої причини?
12. Вам важко зосереджуватись на роботі чи навчанні?
13. Ви інколи відчуваєте, що ваші емоції неконтрольовані?
14. Ви коли-небудь переживали напад тривоги або паніки?
15. Ви часто відчуваєте, що вам нема з ким поговорити?
16. Ви відчуваєте, що інколи не можете контролювати свої думки?
17. Ви думаєте, що ваші фізичні симптоми можуть мати психосоматичне походження?
18. Ви відчуваєте, що вас легко образити?
19. Ви інколи переживаєте, що не зможете виконати свої обов'язки?
20. Ви часто мрієте про втечу від проблем?

21. Ви вважаєте, що люди часто неприємно ставляться до вас?
22. Вам здається, що люди не розуміють вас, навіть якщо ви пояснюєте?
23. Ви інколи відчуваєте, що ваше життя не має значення?
24. Ви інколи переживаєте про те, що можете бути психічно хворими?
25. Ви часто переживаєте через ваші фізичні проблеми?

Ключ до оцінки ММРІ:

Так – зазвичай відповідає на шкали "1" або "0" залежно від того, чи відповідає питання на певний профіль поведінки чи симптомів.

Ні – не є ознакою позитивної реакції або проблеми.

Основні шкали ММРІ:

1. Шкала депресії (D) – оцінює рівень депресивних симптомів та стану:

Високі бали свідчать про ознаки депресії, такі як відчуття безнадії, зниження енергії, апатія, негативне ставлення до себе та навколишнього світу.

Низькі бали можуть свідчити про відсутність депресії або про відсутність переживань щодо власного емоційного стану.

2. Шкала тривожності (A) – оцінює рівень тривожності, занепокоєності та нервовості:

Високі бали можуть вказувати на постійну тривогу, страхи, нервозність, труднощі в зосередженні уваги, непередбачувані зміни настрою.

Низькі бали можуть свідчити про здатність зберігати спокій в стресових ситуаціях.

3. Шкала психопатії (Pd) – оцінює поведінкові розлади, такі як соціальна ізоляція, агресивність, порушення соціальних норм:

Високі бали можуть свідчити про порушення нормальної соціальної поведінки, недостатньо розвитку соціальних навичок, можлива агресивність або ризикова поведінка.

Низькі бали вказують на більш адаптовану соціальну поведінку та високу здатність до співпраці з оточенням.

4. Шкала шизофренії (Sc) – оцінює тенденції до психічних розладів, таких як параноїдальні думки, відчуження та схильність до дивних або незвичних переконань:

Високі бали можуть свідчити про наявність психотичних тенденцій, таких як розчарування у соціальних контактах, параноїдні думки або дивне сприйняття світу.

Низькі бали свідчать про нормальну психічну функціональність і відсутність таких тенденцій.

5. Шкала гіпохондрії (Hy) – оцінює схильність до надмірного занепокоєння здоров'ям:

Високі бали можуть вказувати на схильність до перебільшення фізичних симптомів або постійну стурбованість здоров'ям.

Низькі бали можуть означати менше занепокоєння щодо власного здоров'я.

6. Шкала соціальної інтровертованості (Si) – вимірює рівень соціальної інтровертованості чи екстравертованості:

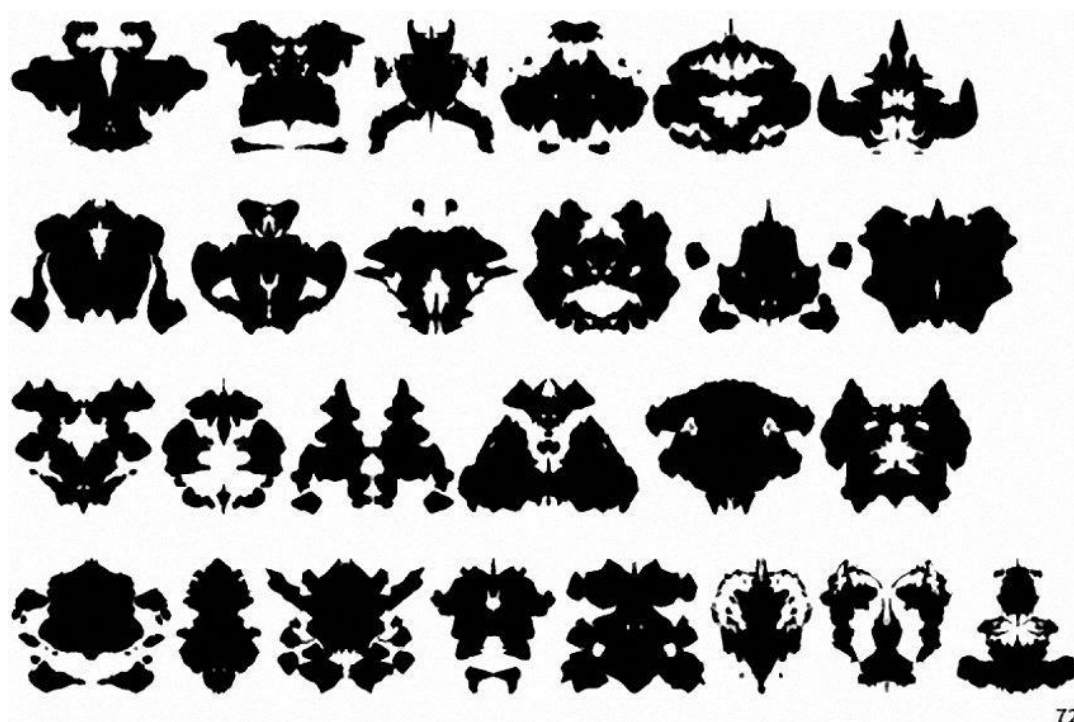
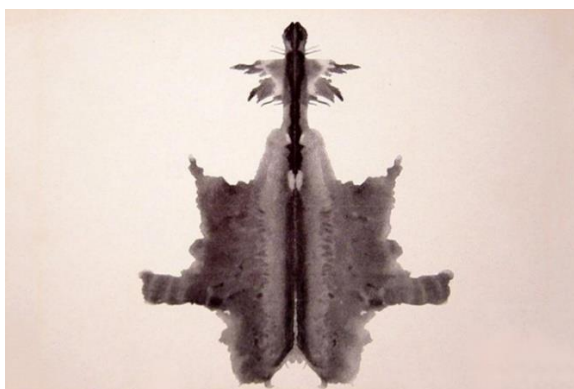
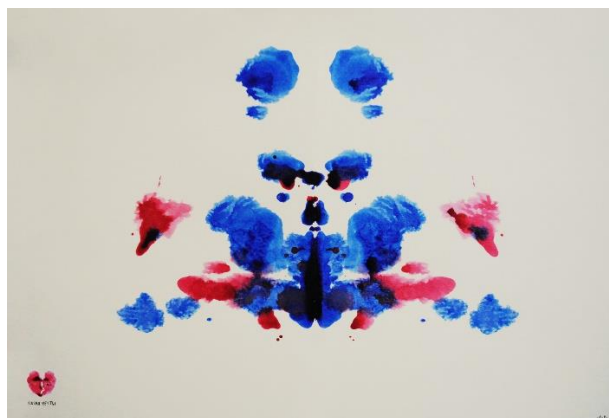
Високі бали свідчать про бажання бути самотнім, уникати соціальних контактів, схильність до ізоляції.

Низькі бали вказують на екстравертовану поведінку, комунікабельність та активність в соціальних взаємодіях.

Інтерпретація рівнів депресії:

- Низькі бали за шкалою депресії (0-9 балів) – можуть вказувати на нормальний емоційний стан або на відсутність депресивних симптомів.
- Помірні бали за шкалою депресії (10-19 балів) – свідчать про легкий або середній рівень депресії, респонденти можуть мати негативні емоції або переживання, але здатні функціонувати в звичайному режимі.
- Високі бали за шкалою депресії (20-30 балів) – вказують на виражену депресію, потребу в додатковій допомозі або лікуванні.

Тест Роршаха

Тест 16PF (Шкала особистісних рис, розроблений Реймондом Кеттеллом)

1. Ви зазвичай відчуваєте себе впевнено в нових ситуаціях?
2. Чи легко вам заводити нові знайомства?
3. Ви вважаєте за краще залишатися вдома, ніж виходити на вечірки?
4. Ви схильні до переживань і турбот через дрібниці?
5. Ви часто приймаєте спонтанні рішення, не роздумуючи довго?
6. Ви більше орієнтовані на практичні завдання, аніж на абстрактні ідеї?
7. Ви вважаєте, що важливо завжди слідувати правилам?
8. Ви зазвичай відчуваєте себе бадьоро і енергійно?
9. Вам подобається брати на себе відповідальність за інших людей?
10. Ви вважаєте, що ваші судження завжди обґрунтовані?

Ключ до питань (пояснення, як інтерпретувати відповіді)

1. Шкала А – Відкритість у спілкуванні / Замкненість
Високий показник: відкритість, товариськість, доброзичливість, легкість у налагодженні контактів.
Низький показник: замкненість, стриманість, схильність до самотності.
2. Шкала В – Розумові здібності
Високий показник: добре розвинене логічне мислення, здатність до аналізу, висока інтелектуальна гнучкість.
Низький показник: труднощі з абстрактним мисленням, перевага конкретного мислення, нижча когнітивна складність.
3. Шкала С – Емоційна стійкість / Нестійкість
Високий показник: емоційна стабільність, витримка, впевненість у собі.
Низький показник: чутливість до стресів, вразливість, схильність до тривоги.
4. Шкала Е – Домінантність / Поступливість

Високий показник: рішучість, прагнення контролювати ситуацію, лідерські якості.

Низький показник: поступливість, піддатливість, уникання конфліктів.

5. Шкала F – Жвавість / Серйозність

Високий показник: активність, енергійність, оптимізм, легкість у спілкуванні.

Низький показник: серйозність, обережність, схильність до спостереження, а не участі.

6. Шкала G – Свідомість / Незалежність від норм

Високий показник: дотримання правил, організованість, відповідальність.

Низький показник: імпульсивність, прагнення до свободи від обмежень, нехтування формальностями.

7. Шкала H – Сміливість / Обережність

Високий показник: упевненість, сміливість, схильність до ризику.

Низький показник: сором'язливість, уникання нових чи невизначених ситуацій.

8. Шкала I – Чутливість / Тверезість

Високий показник: емоційність, емпатія, вразливість.

Низький показник: практичність, холоднокровність, схильність покладатися на факти, а не почуття.

9. Шкала L – Підозрілість / Довірливість

Високий показник: критичність, обережність щодо чужих намірів, незалежність у судженнях.

Низький показник: доброзичливість, довіра до оточення, готовність до співпраці.

10. Шкала M – Мрійливість / Реалістичність

Високий показник: фантазія, творчість, схильність до уяви.

Низький показник: практичність, зосередженість на конкретних завданнях, реалізм.

11. Шкала N – Дипломатичність / Безпосередність

Високий показник: обачність, витонченість у спілкуванні, здатність підлаштовуватися.

Низький показник: прямолінійність, відкритість, нехтування умовностями.

12. Шкала О – Тривожність / Спокій

Високий показник: схильність до внутрішньої напруги, самокритичність, невпевненість.

Низький показник: рівноваженість, спокій, впевненість у собі.

13. Шкала Q1 – Радикальність / Консерватизм

Високий показник: відкритість до нового, готовність до змін, інноваційне мислення.

Низький показник: дотримання традицій, опора на досвід, консерватизм у судженнях.

14. Шкала Q2 – Самостійність / Залежність від групи

Високий показник: незалежність у прийнятті рішень, автономність, внутрішня опора.

Низький показник: орієнтація на думку інших, прагнення до підтримки, соціальна залежність.

15. Шкала Q3 – Самоконтроль / Імпульсивність

Високий показник: організованість, уважність до деталей, здатність планувати.

Низький показник: незібраність, спонтанність, менш розвинена внутрішня дисципліна.

16. Шкала Q4 – Внутрішнє напруження / Розслабленість

Високий показник: активне прагнення до досягнень, нетерпимість до бездіяльності, внутрішній драйв.

Низький показник: спокій, уміння розслаблятися, низька потреба в досягненнях.

Шкала стресу Перса (Perceived Stress Scale, PSS)

1. Як часто ви відчували, що не можете справитися з усім, що вам потрібно було зробити?
 - a) Ніколи
 - b) Рідко
 - c) Іноді
 - d) Часто
 - e) Дуже часто
2. Як часто ви відчували себе нервовим або стривоженим?
 - a) Ніколи
 - b) Рідко
 - c) Іноді
 - d) Часто
 - e) Дуже часто
3. Як часто ви відчували, що ситуація вас перевищує або ви не справляєтесь з нею?
 - a) Ніколи
 - b) Рідко
 - c) Іноді
 - d) Часто
 - e) Дуже часто
4. Як часто ви відчували, що все йде не так, як ви планували?
 - a) Ніколи
 - b) Рідко
 - c) Іноді
 - d) Часто
 - e) Дуже часто
5. Як часто ви відчували, що ви не мали достатньо часу для себе?
 - a) Ніколи

- b) Рідко
 - c) Іноді
 - d) Часто
 - e) Дуже часто
6. Як часто ви відчували, що вас дуже турбують дрібниці або незаплановані ситуації?
- a) Ніколи
 - b) Рідко
 - c) Іноді
 - d) Часто
 - e) Дуже часто
7. Як часто ви відчували, що не контролюєте своє життя або свою ситуацію?
- a) Ніколи
 - b) Рідко
 - c) Іноді
 - d) Часто
 - e) Дуже часто
8. Як часто ви відчували, що ви були емоційно виснажені або виснажені через надмірний стрес?
- a) Ніколи
 - b) Рідко
 - c) Іноді
 - d) Часто
 - e) Дуже часто
9. Як часто ви відчували, що вам не вдається організувати свій час або ви не можете встигати?
- a) Ніколи
 - b) Рідко
 - c) Іноді
 - d) Часто

е) Дуже часто

10. Як часто ви відчували себе спокійно і розслаблено?

а) Ніколи

б) Рідко

с) Іноді

д) Часто

е) Дуже часто

Ключ до питань

а) Ніколи – 0 балів

б) Рідко – 1 бал

с) Іноді – 2 бали

д) Часто – 3 бали

е) Дуже часто – 4 бали

Важливо: питання 10 оцінюється в зворотному порядку, оскільки воно є позитивним, тому оцінка для цього питання буде наступною:

а) Ніколи – 4 бали

б) Рідко – 3 бали

с) Іноді – 2 бали

д) Часто – 1 бал

е) Дуже часто – 0 балів

Інтерпретація результатів

Підсумок балів шкали стресу Перса варіюється від 0 до 40 балів.

- 0–13 балів: Низький рівень стресу – ви здебільшого відчуваєте себе спокійно та контролюєте ситуацію.
- 14–26 балів: Помірний рівень стресу – ви інколи стикаєтесь з тривогою та незадоволенням, але можете ефективно справлятися з цими ситуаціями.
- 27–40 балів: Високий рівень стресу – ви часто відчуваєте перевантаження, неспокій та відсутність контролю, що може негативно впливати на ваше самопочуття.

Анкета для самодіагностики психоемоційного стану та психосоматичних проявів у студентів

Інструкція:

Оцініть, наскільки часто ви відчуваєте або стикаєтесь з кожним із наведених тверджень. Оберіть один варіант відповіді:

0 – ніколи / зовсім не стосується мене

1 – рідко / незначною мірою

2 – іноді / помітною мірою

3 – часто / сильно виражено

Розділ 1. Емоційний стан (депресія / тривожність)

1. Я часто почуваюся пригніченим(-ою), без сил.
2. Я уникаю спілкування з іншими, навіть із близькими.
3. Мене переслідує відчуття провини або невдачі.
4. У мене знижений інтерес до речей, які раніше приносили задоволення.
5. Я тривожусь без чіткої причини.
6. У мене виникає страх перед майбутнім або відповідальністю.
7. Я відчуваю себе непотрібним(-ою) або ізольованим(-ою).

Розділ 2. Стрес та психосоматика

8. У періоди напруги у мене виникає головний біль або біль у животі.
9. Я погано сплю, часто прокидаюсь або довго засинаю.
10. У стресових ситуаціях моє серцебиття прискорюється.
11. Я часто відчуваю втому, навіть без фізичного навантаження.
12. Я схильний(-а) до сліз або роздратування без явної причини.

Розділ 3. Соціальна взаємодія (екстраверсія/інтроверсія)

13. Мені комфортно бути в колективі, я легко вступаю в нові знайомства.
14. Після спілкування з іншими я відчуваю втому або бажання усамітнитись.
15. Я надаю перевагу перебуванню на самоті у вільний час.

16. Мені складно висловлювати власні емоції перед іншими.

Розділ 4. Самоконтроль та адаптація

17. У складних ситуаціях я зберігаю спокій і логічність.

18. Я легко адаптуюсь до змін у житті або навчанні.

19. Мені важко зосередитись, коли я емоційно напружений(-а).

20. Я часто відкладаю справи через втому або внутрішню розгубленість.

Оцінювання:

Максимум – 60 балів.

Чим вищий бал – тим більша ймовірність психосоматичних порушень.

- 0–15 балів – психоемоційний стан у межах норми.
- 16–30 балів – наявні незначні ознаки психоемоційної напруги. Варто звернути увагу на профілактику.
- 31–45 балів – помірно виражені психосоматичні прояви. Рекомендована консультація з психологом.
- 46–60 балів – високий ризик психосоматичних розладів. Необхідна психологічна допомога або супровід.